

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо справедливого механізму нарахування єдиного внеску
на загальнообов'язкове державне соціальне страхування

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є :

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375):

1) частину другу статті 94 викласти в такій редакції:

„Розмір заробітної плати залежить від складності, кваліфікаційного рівня та умов виконуваних робіт, ступеня відповідальності, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства, установи, організації і максимальним розміром не обмежується”;

2) у статті 96:

частину першу викласти в такій редакції:

„Системи оплати праці (тарифна та інші) формуються з дотриманням принципів справедливої винагороди за працю та диференціації оплати праці залежно від складності, кваліфікаційного рівня та умов виконуваних робіт, ступеня відповідальності, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства, установи, організації.”;

частину шосту замінити частинами такого змісту:

„Мінімальний посадовий оклад, тарифна ставка або інша мінімальна базова величина, яка застосовується в системі оплати праці, встановлюється у розмірі, не меншому за прожитковий мінімум, встановлений законом для працездатних осіб на 1 січня календарного року. Для професій (посад) керівників підприємств, менеджерів (управителів) установ та організацій ця величина не може бути меншою за подвійний розмір прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на 1 січня календарного року.

Галузевими (міжгалузевими) і територіальними угодами та колективними договорами можуть встановлюватись більші розміри мінімальних посадових окладів, тарифних ставок.”.

У зв'язку з цим частини сьому – одинадцяту вважати відповідно частинами восьмою – дванадцятою;

3) статтю 121 доповнити частинами такого змісту:

„За працівників, направлених у службове відрядження за межі України на період більше ніж шість місяців, до направлення у відрядження за весь період відрядження нараховується та сплачується єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування відповідно до законодавства.

На відряджених за межі України працівників поширюється законодавство про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на період такого відрядження, але не довше ніж на період, визначений міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.”.

2. У статті 188¹³ Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122; Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 50, ст. 436, із наступними змінами):

назву доповнити словами „та невиконання державним виконавцем, приватним виконавцем вимог закону”;

доповнити новою частиною такого змісту:

„Невиконання державним виконавцем, приватним виконавцем вимог закону щодо своєчасного відкриття виконавчого провадження в частині стягнення заборгованості з єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування –

тягне за собою накладення штрафу на державних виконавців, приватних виконавців від двохсот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.”.

3. Статтю 175 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., №№ 25–26, ст.131) викласти в такій редакції:

„Стаття 175. Невиплата заробітної плати, стипендії, пенсії чи інших установлених законом виплат, несплата установлених законом податків, зборів (обов'язкових платежів) і єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування

1. Безпідставна невивплата заробітної плати, стипендії, пенсії, чи іншої установленної законом виплати громадянам більш як за один місяць, неперерахування утриманих податку на доходи фізичних осіб і військового збору, несплата єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування більше як за один місяць, вчинена умисно керівником підприємства, установи або організації незалежно від форми власності чи громадянином – суб'єктом підприємницької діяльності, –

карається штрафом від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або позбавленням волі на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

2. Те саме діяння, якщо воно було вчинене внаслідок нецільового використання коштів, призначених для виплати заробітної плати, стипендії, пенсії та інших встановлених законом виплат, а також коштів утриманого податку на доходи фізичних осіб, військового збору та нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, –

карається штрафом від тисячі до півтори тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

3. Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо до притягнення до кримінальної відповідальності нею здійснено виплату заробітної плати, стипендії, пенсії чи іншої встановленої законом виплати громадянам, а також сплачено податок на доходи фізичних осіб, військовий збір, єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідний період.”.

4. У частині третій статті 43 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399, із наступними змінами) слова „сплачено єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування” замінити словами „сплачено загальний розмір єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування в межах максимальної величини бази нарахування такого внеску”.

5. У Законі України „Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 31, ст. 440, із наступними змінами):

1) у статті 11:

в абзаці п'ятому частини другої слова „трьохсот мінімальних розмірів заробітної плати” замінити словами „трьохсот прожиткових мінімумів для осіб, які втратили працездатність”;

доповнити частиною десятою такого змісту:

„10. У разі відсутності фізичної особи – підприємця, яка є боржником, або керівних органів юридичної особи, яка є боржником, за їхнім місцем проживання чи місцезнаходженням та/або в разі неподання боржником протягом року до контролюючих органів згідно із законодавством податкових декларацій, документів бухгалтерської звітності, звітності про нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а

також за наявності інших ознак, що свідчать про відсутність господарської діяльності боржника, заява про порушення справи про банкрутство боржника може бути подана кредитором незалежно від розміру його вимог до боржника та строку виконання ним зобов'язань.”;

2) абзац перший частини п'ятої статті 19 після слів „нарахованих на ці суми страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування” доповнити словами „, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування;”;

3) у частині першій статті 45:

абзац другий пункту 1 викласти в такій редакції:

„вимоги щодо виплати заборгованості із заробітної плати перед працюючими та звільненими працівниками банкрута, а також вимоги щодо зобов'язань зі сплати нарахованих на ці суми несплачених зобов'язань за єдиним внеском на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, грошові компенсації за всі невикористані дні щорічної відпустки та додаткової відпустки працівникам, які мають дітей, інші кошти, належні працівникам у зв'язку з оплачуваною відсутністю на роботі (оплата часу простою не з вини працівника, гарантії на час виконання державних або громадських обов'язків, гарантії і компенсації при службових відрядженнях, гарантії для працівників, що направляються для підвищення кваліфікації, гарантії для донорів, гарантії для працівників, що направляються на обстеження до медичного закладу, соціальні виплати у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності за рахунок коштів підприємства тощо), а також вихідної допомоги, належної працівникам у зв'язку з припиненням трудових відносин та нарахованих на ці суми страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, а також нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, у тому числі відшкодування кредиту, отриманого на ці цілі;”;

у пункті 2 слова „зобов'язань із сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, крім вимог, задоволених позачергово,” виключити.

6. Частину десяту статті 15 Закону України „Про дорожній рух” (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 31, ст. 338; 2009 р., №№ 10–11, ст. 137) після слів „протягом строку позбавлення,” доповнити словами „особам, для яких установлено тимчасове обмеження керування транспортними засобами, у випадках, передбачених Законом України „Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування”.”.

7. Частину першу статті 6 Закону України „Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України” (Відомості Верховної Ради України,

1994 р., № 18, ст. 101; 2011 р., №№ 19–20, ст. 142; 2016 р., № 3, ст. 30, № 34, ст. 593) доповнити пунктом 6 такого змісту:

„6) він є фізичною особою – платником єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування або керівником юридичної особи – платника єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування, що має недоїмку зі сплати єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування та щодо якого відповідно до Закону України „Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування” застосовується тимчасове обмеження у праві виїзду за межі України, – до погашення заборгованості зі сплати єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування у повному обсязі.”.

8. У Законі України „Про оплату праці” (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 17, ст. 121, із наступними змінами):

1) частину другу статті 1 викласти в такій редакції:

„Розмір заробітної плати залежить від складності, кваліфікаційного рівня та умов виконуваних робіт, ступеня відповідальності, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства, установи, організації.”;

2) у статті 6:

частину першу викласти в такій редакції:

„Системи оплати праці (тарифна та інші) формуються з дотриманням принципів справедливої винагороди за працю та диференціації оплати праці залежно від складності, кваліфікаційного рівня та умов виконуваних робіт, ступеня відповідальності, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства, установи, організації..”;

частину шосту виключити;

3) статтю 11 викласти в такій редакції:

„Стаття 11. Мінімальні розміри ставок (окладів) заробітної плати і порядок їх встановлення

Мінімальний посадовий оклад, тарифна ставка або інша мінімальна базова величина, яка застосовується в системі оплати праці, не може бути меншою за розмір прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на 1 січня календарного року.

Для професій (посад) керівників підприємств, менеджерів (управителів) установ та організацій ця величина не може бути меншою за подвійний розмір прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на 1 січня календарного року.

Галузевими (міжгалузевими) і територіальними угодами та колективними договорами можуть установлюватись мінімальні ставки (оклади) в розмірах, більших за мінімальні гарантії в оплаті праці.”.

9. У Законі України „Про збір на обов’язкове державне пенсійне страхування” (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 37, ст. 237, із наступними змінами):

- пункти 1 і 2 статті 1 виключити;
- пункт 1 статті 2 виключити;
- пункт 1 статті 4 виключити.

10. Статтю 24 Закону України „Про платіжні системи та переказ коштів в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 29, ст.137; 2013 р., № 37, ст. 488; 2015 р., № 33, ст. 327) доповнити пунктом 24.9 такого змісту:

„24.9. Забороняється прийняття до виконання банком або іншою установою – учасником платіжної системи документа на переказ готівки та відповідної суми коштів у готівковій формі для виплати заробітної плати та сплати єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування (крім фізичних осіб, які не мають банківського рахунка та яким відповідно до законодавства дозволено сплачувати єдиний внесок на загальнообов’язкове державне соціальне страхування шляхом готівкових розрахунків)”.

11. Пункт 4 частини першої статті 20 Закону України „Про Державну прикордонну службу України” (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 27, ст. 208, із наступними змінами) після слів „про правовий статус іноземців” доповнити словами „, а також законодавства у сфері збору та ведення обліку єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”.

12. У Законі України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49–51, ст. 376, із наступними змінами):

1) у пункті 9 статті 11 слова „або за особою, яка досягла пенсійного віку, встановленого статтею 26 цього Закону, та за висновком закладу охорони здоров’я потребує постійного стороннього догляду” замінити словами „або за особою похилого віку, яка за висновком медичного закладу потребує постійного стороннього догляду, або яка досягла 80-річного віку”;

2) пункт 1 частини першої статті 41 доповнити словами „, на яку нараховується загальний розмір єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”;

3) абзац перший частини другої статті 50 викласти в такій редакції:

„2. Відрахування з пенсії проводяться в установленому законом порядку на підставі судових рішень, ухвал, постанов і вироків (щодо майнових стягнень), вимог територіальних органів Пенсійного фонду, виконавчих написів нотаріусів та інших рішень і постанов, які відповідно до закону виконуються в порядку, встановленому для виконання судових рішень.”;

4) у розділі XV „Прикінцеві положення”:

пункт 2 викласти в такій редакції:

„2. Покриття витрат Пенсійного фонду України на виплату і доставку пенсій за віком, призначених на пільгових умовах відповідно до статей 13 і 14 Закону України „Про пенсійне забезпечення” до набрання чинності Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо справедливого механізму нарахування єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”, а також призначених відповідно до частин другої та третьої статті 114 цього Закону до досягнення пенсійного віку, визначеного статтею 26 цього Закону, проводиться в такому порядку:

за рахунок підвищеного розміру єдиного внеску, який спрямовується до солідарної системи, покриваються витрати на виплату і доставку пенсій, призначених на пільгових умовах відповідно до статті 13 Закону України „Про пенсійне забезпечення” та частини другої статті 114 цього Закону, крім пенсій, призначених особам за роботу у товаровиробників, віднесених до четвертої групи платників єдиного податку згідно з підпунктом 4 пункту 291.4 статті 291 Податкового кодексу України;

за рахунок коштів Державного бюджету України покриваються витрати на виплату і доставку пенсій, призначених особам, зазначеним у пунктах „б”–„з” статті 13 Закону України „Про пенсійне забезпечення”, пунктах 2–8 частини другої статті 114 цього Закону (особам, які працювали у товаровиробників, що віднесені до четвертої групи платників єдиного податку згідно з підпунктом 4 пункту 291.4 статті 291 Податкового кодексу України), у статті 14 Закону України „Про пенсійне забезпечення” та частині третій статті 114 цього Закону.

У разі недостатності вказаних коштів їх фінансування на суму, якої не вистачає для повного покриття витрат на виплату та доставку таких пенсій, здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України. Порядок розрахунку цих коштів визначається Пенсійним фондом України за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.”;

доповнити розділ новим пунктом 14⁵ такого змісту:

„14⁵. Суми фактичних витрат на виплату і доставку пільгових пенсій, які не були вчасно відшкодовані Пенсійному фонду України на дату набрання чинності Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо накопичувальної професійної пенсійної програми”, в тому числі оскаржені в судовому порядку, можуть бути розстрочені за поданою страхувальником заявою, форму якої затверджено Пенсійним фондом України, на період до 60 календарних місяців з місяця укладення договору про

розстрочення сум заборгованості з відшкодування фактичних витрат на виплату і доставку пільгових пенсій.

Заява про розстрочення подається страхувальником до територіального органу Пенсійного фонду України, в якому він перебуває на обліку як платник єдиного внеску, не пізніше ніж через шість місяців з дати набрання чинності Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо справедливого механізму нарахування єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”.

Розстрочена сума підлягає сплаті рівними частинами щокварталу не пізніше ніж 20 числа місяця, наступного за звітним кварталом.

Несплачені суми фактичних витрат на виплату і доставку пільгових пенсій, у тому числі в строки, визначені договором про розстрочення сум заборгованості, підлягають стягненню на підставі вимоги про їх сплату з нарахуванням пені в розмірі 0,1 відсотка зазначених сум, розрахованої за кожний день прострочення платежу починаючи із дня набрання чинності цим Законом до дня сплати включно. Вимога про сплату фактичних витрат на виплату і доставку пільгових пенсій є виконавчим документом. Порядок надсилання та узгодження такої вимоги визначається Пенсійним фондом України за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.”.

13. У Законі України „Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування” (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 2–3, ст. 11, із наступними змінами):

1) пункт 4 частини першої статті 1 викласти в такій редакції:

„4) максимальна величина бази нарахування єдиного внеску – сума доходу застрахованої особи на місяць, що дорівнює двадцяти п’яти розмірам мінімальної заробітної плати, встановленої законом, на яку нараховується загальний розмір єдиного внеску, визначений цим Законом. На суму доходу застрахованої особи, що перевищує двадцять п’ять розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом, нараховується розмір єдиного внеску за регресивною шкалою, визначеною цим Законом.”;

2) у статті 7:

абзац перший пункту 1 частини першої викласти в такій редакції:

„1) для платників, зазначених у пункті 1 (крім абзацу сьомого) частини першої статті 4 цього Закону, – на суму нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону України „Про оплату праці”, та суму винагороди фізичним особам за виконання робіт (надання

послуг) за цивільно-правовими договорами. При цьому сума єдиного внеску для платників, зазначених в абзацах другому та третьому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, які використовують працю фізичних осіб на умовах строкового трудового договору (контракту) (крім строкового трудового договору, укладеного для заміщення працівника, за яким відповідно до законодавства зберігається місце роботи) цивільно-правових договорів (крім цивільно-правового договору, укладеного з фізичною особою – підприємцем, якщо виконувані роботи (надавані послуги) відповідають видам діяльності відповідно до відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців), не може бути меншою ніж подвійний розмір мінімального страхового внеску на місяць за кожну таку застраховану особу;”;

доповнити новою частиною шостою такого змісту:

„6. Платникам, зазначеним у пункті 1 (крім абзацу сьомого) частини першої статті 4 цього Закону, які направляють застрахованих осіб у службове відрядження за межі України на строк понад шість місяців, єдиний внесок нараховується та сплачується ними до направлення особи у відрядження за весь період відрядження. Єдиний внесок розраховується від заробітної плати (доходу), на яку (який) нараховано єдиний внесок за шість місяців, що передують місяцю відрядження.

На застрахованих осіб, відряджених за межі України, поширюється законодавство про загальнообов’язкове державне соціальне страхування на період такого відрядження, але не довше ніж на період, визначений міжнародним договором України, згода на обов’язковість якого надана Верховною Радою України.”;

3) у статті 8:

у частині п’ятій:

абзац перший викласти в такій редакції:

„5. Загальний розмір єдиного внеску для платників, зазначених у статті 4 цього Закону, становить 22 відсотки до визначеної статтею 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску в межах її максимальної величини”;

доповнити абзацами такого змісту:

„Якщо база нарахування єдиного внеску перевищує максимальну величину бази нарахування єдиного внеску, встановлену цим Законом, єдиний внесок устанавлюється у відсотках від суми доходу застрахованої особи на місяць, яка перевищує цю величину, а саме:

бази нарахування єдиного внеску

розмір
єдиного
внеску
(відсотки)

від 25 до 70 розмірів мінімальної заробітної плати,

20

встановленої законом

від 70 до 150 розмірів мінімальної заробітної плати, 17
встановленої законом

від 150 до 200 розмірів мінімальної заробітної плати, 15
встановленої законом

від 200 до 270 розмірів мінімальної заробітної плати, 10
встановленої законом

понад 270 розмірів мінімальної заробітної плати, 5.”;
встановленої законом

частини тринадцяту та чотирнадцяту викласти в такій редакції:

„13. Єдиний внесок для підприємств, установ та організацій, у яких працюють особи з інвалідністю, встановлюється у розмірі 8,41 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску для працюючих осіб з інвалідністю, яка не перевищує трьох розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом. До бази нарахування єдиного внеску для працюючих осіб з інвалідністю, яка перевищує три розміри мінімальної заробітної плати, встановленої законом, застосовується розмір єдиного внеску, визначений частиною п’ятою цієї статті.

14. Єдиний внесок для підприємств та організацій всеукраїнських громадських організацій осіб з інвалідністю, зокрема товариств УТОГ та УТОС, в яких кількість осіб з інвалідністю становить не менш як 50 відсотків загальної чисельності працюючих, і за умови, що фонд оплати праці таких осіб з інвалідністю становить не менш як 25 відсотків суми витрат на оплату праці, встановлюється у розмірі 5,3 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску, що не перевищує трьох розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом. До бази нарахування єдиного внеску, яка перевищує три розміри мінімальної заробітної плати, встановленої законом, застосовується розмір єдиного внеску, визначений частиною п’ятою цієї статті.

Єдиний внесок для підприємств та організацій громадських організацій осіб з інвалідністю, в яких кількість осіб з інвалідністю становить не менш як 50 відсотків загальної чисельності працюючих, і за умови, що фонд оплати праці таких осіб з інвалідністю становить не менш як 25 відсотків суми витрат на оплату праці, встановлюється у розмірі 5,5 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску для працюючих осіб з інвалідністю, що не перевищує трьох розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом. До бази нарахування єдиного внеску, що перевищує три розміри мінімальної заробітної плати, встановленої законом, застосовується розмір єдиного внеску, визначений частиною п’ятою цієї статті.”;

доповнити новою частиною двадцять сьомою такого змісту:

„27. Загальний розмір єдиного внеску для платників, зазначених у пунктах 1, 4 і 5 частини першої статті 4 цього Закону, які використовують працю найманих працівників, зайнятих повний робочий день на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці, на інших роботах із шкідливими і важкими умовами праці, а також на інших роботах, що дають право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах, установлений абзацом першим частини п'ятої цієї статті, підвищується:

на 15 відсотків визначеної статтею 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску в межах її максимальної величини – за осіб, зайнятих повний робочий день на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком № 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, зайнятість в яких повний робочий день дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, затвердженим Кабінетом Міністрів України, та за результатами атестації робочих місць (крім тих, що безпосередньо зайняті повний робочий день на підземних роботах (у тому числі особовий склад гірничорятувальних частин) із видобутку вугілля, сланцю, руди та інших корисних копалин, на будівництві шахт, рудників і в металургії, за списком робіт і професій, затвердженим Кабінетом Міністрів України);

на 7 відсотків визначеної статтею 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску в межах її максимальної величини – за осіб, зайнятих повний робочий день на інших роботах із шкідливими і важкими умовами праці, за списком № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників, зайнятість в яких повний робочий день дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, затвердженим Кабінетом Міністрів України, та за результатами атестації робочих місць, а також на інших роботах, що дають право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах відповідно до частини другої статті 114 Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування” (крім тих, які працюють у сільськогосподарських товаровиробників, віднесених до четвертої групи платників єдиного податку відповідно до підпункту 4 пункту 291.4 статті 291 Податкового кодексу України).

У разі непроведення в установлені строки атестації робочих місць єдиний внесок, передбачений цією частиною, сплачується до проведення чергової атестації за наявності висновку спеціально створеної на підприємстві комісії за участю експерта з умов праці.

Сума єдиного внеску, зазначеного в цій частині, спрямовується на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.”;

У зв'язку з цим частини двадцять сьому – двадцять восьму вважати відповідно частинами двадцять восьмою – двадцять дев'ятою;

4) у статті 9:

частину п'яту доповнити абзацами такого змісту:

„Сплата єдиного внеску за осіб, зазначених в абзацах другому та третьому частини п'ятнадцятої статті 8 цього Закону, проводиться за окремими платіжними документами шляхом перерахунку на окремі рахунки органів доходів і зборів, відкриті в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, для зарахування єдиного внеску.

Платник не пізніше ніж наступного робочого дня із дати перерахування внесків за осіб, зазначених в абзацах другому та третьому частини п'ятнадцятої статті 8 цього Закону, подає до Пенсійного фонду України відомість в електронній формі про сплачені кошти із зазначенням застрахованих осіб за формою та в порядку, що затверджені Пенсійним фондом України за погодженням із центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення.”;

частину шосту доповнити абзацом такого змісту:

„Територіальним органам Пенсійного фонду України в електронному вигляді надається виписка з рахунків органів доходів і зборів, відкритих у центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, для зарахування сум єдиного внеску, сплаченого за осіб, зазначених в абзацах другому та третьому частини п'ятнадцятої статті 8 цього Закону.”;

абзац другий частини сьомої викласти в такій редакції:

„Платники, зазначені в абзацах третьому та четвертому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, які не мають банківського рахунку, сплачують єдиний внесок шляхом готівкових розрахунків через банки або іншу установу – учасника платіжної системи.”;

перше речення абзацу п'ятого частини восьмої викласти в такій редакції:

„Періодом, за який платники єдиного внеску подають звітність до органу доходів і зборів (звітним періодом), є календарний місяць, крім платників, зазначених у пунктах 4, 5 і 5¹ частини першої статті 4 цього Закону, для яких звітним періодом є календарний квартал.”;

частину десяту доповнити пунктом 4 такого змісту:

„4) у разі сплати єдиного внеску за осіб, зазначених в абзацах другому та третьому частини п'ятнадцятої статті 8 цього Закону, – день зарахування коштів на окремий рахунок органу доходів і зборів.”;

частину одинадцяту доповнити абзацом такого змісту:

„Щомісяця на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної податкової та митної політики, оприлюднюється інформація про платників єдиного внеску, які мають

недоїмки зі сплати єдиного внеску, із зазначенням керівників цих платників і сум недоїмки.”;

5) абзац перший частини першої статті 11 викласти в такій редакції:

„1. Страхові кошти, акумульовані на централізованих рахунках органів доходів і зборів, автоматично перераховуються не пізніше ніж наступного операційного дня після їх зарахування відповідно до визначених законодавством пропорцій на централізовані рахунки Пенсійного фонду України, фондів загальнообов’язкового державного соціального страхування. Страхові кошти, сплачені за осіб, зазначених в абзацах другому та третьому частини п’ятнадцятої статті 8 цього Закону, акумульовані на окремих централізованих рахунках органів доходів і зборів, автоматично перераховуються не пізніше ніж наступного операційного дня після їх зарахування на окремий рахунок Пенсійного фонду України для їх спрямування до солідарної системи та недержавних пенсійних фондів у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.”.

6) частину першу статті 12¹ доповнити пунктом 4¹ такого змісту:

„4¹) проводить моніторинг виконання платниками норм законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску з метою забезпечення реалізації прав застрахованих осіб на загальнообов’язкове державне соціальне страхування із використанням інформації з Державного реєстру;”;

7) частину першу статті 14¹ доповнити пунктами 5 і 6 такого змісту:

„5) інформувати центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної податкової та митної політики, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, зайнятість населення, загальнообов’язкове державне соціальне страхування, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, та правоохоронні органи щодо виявлених ознак порушень законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску та законодавства про загальнообов’язкове державне соціальне страхування до 25 числа кожного місяця;

6) інформувати центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, зайнятість населення, загальнообов’язкове державне соціальне страхування, про порушення законодавства про працю та цього Закону платниками, зазначеними в частині шостій статті 7 цього Закону, щодо застрахованих осіб, відряджених за межі України.”;

8) у статті 25:

в абзаці першому частини першої після слів „Пенсійного фонду” доповнити словами „, іншими органами”;

у частині четвертій:

абзац перший доповнити словами „в паперовому або електронному вигляді”;

абзац п'ятий доповнити реченням такого змісту:

„Не підлягають оскарженню зобов'язання зі сплати єдиного внеску, самостійно визначені платником.”;

абзац дев'ятий доповнити реченням такого змісту:

„При цьому для платників єдиного внеску – фізичних осіб і керівників платників єдиного внеску – юридичних осіб встановлюються тимчасові обмеження прав щодо виїзду за межі України, керування транспортними засобами, полювання – до погашення заборгованості зі сплати єдиного внеску в повному обсязі у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. При встановленні тимчасових обмежень орган доходів і зборів взаємодіє з органами державної влади відповідно до компетенції в установленому порядку.”;

9) у розділі VIII „Прикінцеві та перехідні положення”:

доповнити пунктом 7² такого змісту:

„7². Платники, які з дня набрання чинності Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо справедливого механізму нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування” збільшують базу нарахування єдиного внеску в звітному місяці порівняно з базою нарахування єдиного внеску платника за попередній місяць, мають право на списання сум фінансових санкцій (пені та штрафів) на суму підвищення єдиного внеску, а також право на розстрочення сум недоїмки за умови подання протягом року з дня набрання чинності зазначеним Законом відповідних заяв до органу доходів і зборів.

Недоїмка, що склалася на дату подання платником заяви про укладення договору про списання сум фінансових санкцій (пені та штрафів) і розстрочення сум недоїмки до відповідного органу доходів і зборів, підлягає розстроченню та сплаті рівними частинами у період, який визначається в договорі, з урахуванням суми недоїмки, але не більше ніж на 60 календарних місяців.

Орган доходів і зборів у строк, визначений порядком списання сум фінансових санкцій (пені та штрафів) і розстрочення сум недоїмки, приймає рішення про списання сум фінансових санкцій (пені та штрафів) і розстрочення сум недоїмки та укладає з платником відповідний договір.

У період дії договору на суму недоїмки, що сплачується, фінансові санкції (пеня та штрафи) не застосовуються.

Зазначений договір підлягає достроковому розірванню, якщо платник не сплачує в повному обсязі розстрочені платежі та / або поточні платежі із сплати єдиного внеску.

Порядок списання сум фінансових санкцій (пені та штрафів) і розстрочення сум недоїмки затверджується Кабінетом Міністрів України.”;

абзац четвертий пункту 9⁴ виключити.

14. Частину першу статті 5 Закону України „Про судовий збір” (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 14, ст. 87, зі змінами) доповнити пунктами 18–20, 20¹ такого змісту:

„18) Пенсійний фонд України та його територіальні органи, органи Фонду загальнообов’язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, Фонду соціального страхування України, – у справах, пов’язаних із вирішенням питань загальнообов’язкового державного соціального та пенсійного страхування;

19) органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим, структурні підрозділи місцевих державних адміністрацій, виконавчі органи міських рад, на які покладено завдання, – у справах, пов’язаних із вирішенням питань соціального захисту населення;

20) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, структурні підрозділи виконавчих органів міських рад міст обласного значення та об’єднаних територіальних громад, на які покладено функції із здійснення контролю за додержанням законодавства про працю та зайнятість населення, – у справах, пов’язаних із вирішенням питань праці та зайнятості населення;

20¹) Фонд соціального захисту інвалідів та його територіальні відділення, – у справах, пов’язаних із покладеними на нього завданнями;”.

15. Абзац третій пункту 3 розділу II „Прикінцеві положення” Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв’язку з проведенням адміністративної реформи” (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 20–21, ст. 712) виключити.

16. Частину другу статті 24 та частину другу статті 26 Закону України „Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування” (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 11, ст. 75, із наступними змінами) після слів „максимальної величини бази нарахування єдиного внеску”, доповнити словами „на яку нараховується загальний розмір єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування та”.

17. У Законі України „Про виконавче провадження” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542, із наступними змінами):

1) частину першу статті 3 доповнити пунктами 10 та 11 такого змісту:

„10) вимог про сплату боргу (недоїмки) з єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок);

11) вимог територіальних органів Пенсійного фонду про відшкодування

фактичних витрат на виплату і доставку пільгових пенсій.”;

2) пункт 19 частини третьої статті 18 викласти в такій редакції:
 „19) у разі ухилення боржника від виконання зобов’язань, покладених на нього рішенням, встановлювати тимчасове обмеження у праві виїзду боржника – фізичної особи чи керівника боржника – юридичної особи за межі України до виконання зобов’язань за рішенням або погашення заборгованості за рішеннями про стягнення періодичних платежів та / або вимог про сплату недоїмки з єдиного внеску;”;

3) у частині першій статті 46:

пункт 3 доповнити словами „, а також вимоги стягувачів за загальнообов’язковим державним соціальним страхуванням і щодо єдиного внеску”;

у пункті 4 слова „вимоги стягувачів за загальнообов’язковим державним соціальним страхуванням” і „страхових внесків на загальнообов’язкове державне соціальне страхування” виключити;

4) доповнити статтю 76¹ такого змісту:

„Стаття 76¹. Відповідальність за невиконання державним виконавцем вимог закону

1. За несвоєчасне відкриття виконавчих проваджень зі стягнення заборгованості з єдиного внеску до державних виконавців застосовується адміністративна відповідальність, передбачена законодавством.”.

II. Прикінцеві та перехідні положення.

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2019 року.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо справедливого механізму нарахування єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
<p style="text-align: center;">Кодекс законів про працю України</p> <p>Стаття 94. Заробітна плата</p> <p>Заробітна плата - це винагорода, обчислена, як правило, у грошовому виразі, яку власник або уповноважений ним орган виплачує працівникові за виконану ним роботу.</p> <p>Розмір заробітної плати залежить від складності та умов виконуваної роботи, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства, установи, організації і максимальним розміром не обмежується.</p> <p>Питання державного і договірного регулювання оплати праці, прав працівників на оплату праці та їх захисту визначається цим Кодексом, Законом України "Про оплату праці" та іншими нормативно-правовими актами.</p>	<p>Стаття 94. Заробітна плата</p> <p>Заробітна плата - це винагорода, обчислена, як правило, у грошовому виразі, яку власник або уповноважений ним орган виплачує працівникові за виконану ним роботу.</p> <p>Розмір заробітної плати залежить від складності, кваліфікаційного рівня та умов виконуваних робіт, ступеня відповідальності, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства, установи, організації і максимальним розміром не обмежується.</p> <p>Питання державного і договірного регулювання оплати праці, прав працівників на оплату праці та їх захисту визначається цим Кодексом, Законом України "Про оплату праці" та іншими нормативно-правовими актами.</p>
<p>Стаття 96. Системи оплати праці</p> <p><i>Системами оплати праці є тарифна та інші системи, що формуються на оцінках складності виконуваних робіт і кваліфікації працівників.</i></p> <p>Тарифна система оплати праці включає: тарифні сітки, тарифні ставки, схеми посадових окладів і професійні стандарти (кваліфікаційні характеристики).</p> <p>Тарифна система оплати праці використовується при</p>	<p>Стаття 96. Системи оплати праці</p> <p>Системи оплати праці (тарифна та інші) формуються з дотриманням принципів справедливої винагороди за працю та диференціації оплати праці залежно від складності, кваліфікаційного рівня та умов виконуваних робіт, ступеня відповідальності, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства, установи</p>

мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід (прибуток), та ставки єдиного внеску.

При нарахуванні заробітної плати (доходів) фізичним особам з джерел не за основним місцем роботи ставка єдиного внеску, встановлена цією частиною, застосовується до визначеної бази нарахування незалежно від її розміру.

мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід (прибуток), та ставки єдиного внеску.

При нарахуванні заробітної плати (доходів) фізичним особам з джерел не за основним місцем роботи ставка єдиного внеску, встановлена цією частиною, застосовується до визначеної бази нарахування незалежно від її розміру.

Якщо база нарахування єдиного внеску перевищує максимальну величину бази нарахування єдиного внеску, встановлену цим Законом, єдиний внесок устанавлюється у відсотках від суми доходу застрахованої особи на місяць, яка перевищує цю величину, а саме:

бази нарахування єдиного внеску		розмір єдиного внеску (відсотки)
від 25 до 70	розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом	20
від 70 до 150	розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом	17
від 150 до 200	розмірів мінімальної заробітної плати,	15

<p>встановленої законом від 200 до 270 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом понад 270 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом</p> <p style="text-align: right;">10</p> <p style="text-align: right;">5</p>	
<p>... 13. Єдиний внесок для підприємств, установ та організацій, у яких працюють особи з інвалідністю, встановлюється у розмірі 8,41 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску для працюючих осіб з інвалідністю, яка не перевищує трьох розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом. До бази нарахування єдиного внеску для працюючих осіб з інвалідністю, яка перевищує три розміри мінімальної заробітної плати, встановленої законом, застосовується розмір єдиного внеску, визначений частиною п'ятою цієї статті.</p>	<p>13. Єдиний внесок для підприємств, установ і організацій, в яких працюють особи з інвалідністю, встановлюється у розмірі 8,41 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску для працюючих осіб з інвалідністю.</p>
<p>14. Єдиний внесок для підприємств та організацій всеукраїнських громадських організацій осіб з інвалідністю, зокрема товариств УТОГ та УТОС, в яких кількість осіб з інвалідністю становить не менш як 50 відсотків загальної чисельності працюючих, і за умови, що фонд оплати праці таких осіб з інвалідністю становить не менш як 25 відсотків суми витрат на оплату праці, встановлюється у розмірі 5,3 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску, що не перевищує трьох розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом. До бази нарахування єдиного внеску, яка перевищує три розміри мінімальної заробітної плати,</p>	<p>14. Єдиний внесок для підприємств та організацій всеукраїнських громадських організацій осіб з інвалідністю, зокрема товариств УТОГ та УТОС, в яких кількість осіб з інвалідністю становить не менш як 50 відсотків загальної чисельності працюючих, і за умови, що фонд оплати праці таких осіб з інвалідністю становить не менш як 25 відсотків суми витрат на оплату праці, встановлюється у розмірі 5,3 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску.</p>

<p>встановленої законом, застосовується розмір єдиного внеску, визначений частиною п'ятою цієї статті.</p> <p>Єдиний внесок для підприємств та організацій громадських організацій осіб з інвалідністю, в яких кількість осіб з інвалідністю становить не менш як 50 відсотків загальної чисельності працюючих, і за умови, що фонд оплати праці таких осіб з інвалідністю становить не менш як 25 відсотків суми витрат на оплату праці, встановлюється у розмірі 5,5 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску для працюючих осіб з інвалідністю, що не перевищує трьох розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом. До бази нарахування єдиного внеску, що перевищує три розміри мінімальної заробітної плати, встановленої законом, застосовується розмір єдиного внеску, визначений частиною п'ятою цієї статті.</p>	<p>Єдиний внесок для підприємств та організацій громадських організацій осіб з інвалідністю, в яких кількість осіб з інвалідністю становить не менш як 50 відсотків загальної чисельності працюючих, і за умови, що фонд оплати праці таких осіб з інвалідністю становить не менш як 25 відсотків суми витрат на оплату праці, встановлюється у розмірі 5,5 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску для працюючих осіб з інвалідністю.</p>
<p>27. Загальний розмір єдиного внеску для платників, зазначених у пунктах 1, 4 і 5 частини першої статті 4 цього Закону, які використовують працю найманих працівників, зайнятих повний робочий день на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці, на інших роботах із шкідливими і важкими умовами праці, а також на інших роботах, що дають право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах, встановлений абзацом першим частини п'ятою цієї статті, підвищується:</p> <p>на 15 відсотків визначеної статтею 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску в межах її максимальної величини -- за осіб, зайнятих повний робочий день на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком № 1</p>	

розподілі робіт залежно від їх складності, а працівників - залежно від кваліфікації та за розрядами тарифної сітки. Вона є основою для формування та диференціації розмірів заробітної плати.

Тарифна сітка (схема посадових окладів) формується на основі тарифної ставки робітника першого розряду та міжкваліфікаційних (міжпосадових) співвідношень розмірів тарифних ставок (посадових окладів).

Схема посадових окладів (тарифних ставок) працівників установ, закладів та організацій, що фінансуються з бюджету, формується на основі:

мінімального посадового окладу (тарифної ставки), встановленого Кабінетом Міністрів України;

міжпосадових (міжкваліфікаційних) співвідношень розмірів посадових окладів (тарифних ставок) і тарифних коефіцієнтів.

Мінімальний посадовий оклад (тарифна ставка) встановлюється у розмірі, не меншому за прожитковий мінімум, встановлений для працездатних осіб на 1 січня календарного року.

організації.

Тарифна система оплати праці включає: тарифні сітки, тарифні ставки, схеми посадових окладів і професійні стандарти (кваліфікаційні характеристики).

Тарифна система оплати праці використовується при розподілі робіт залежно від їх складності, а працівників - залежно від кваліфікації та за розрядами тарифної сітки. Вона є основою для формування та диференціації розмірів заробітної плати.

Тарифна сітка (схема посадових окладів) формується на основі тарифної ставки робітника першого розряду та міжкваліфікаційних (міжпосадових) співвідношень розмірів тарифних ставок (посадових окладів).

Схема посадових окладів (тарифних ставок) працівників установ, закладів та організацій, що фінансуються з бюджету, формується на основі:

мінімального посадового окладу (тарифної ставки), встановленого Кабінетом Міністрів України;

міжпосадових (міжкваліфікаційних) співвідношень розмірів посадових окладів (тарифних ставок) і тарифних коефіцієнтів.

Мінімальний посадовий оклад, тарифна ставка або інша мінімальна базова величина, яка застосовується в системі оплати праці, встановлюється у розмірі, не меншому за прожитковий мінімум, установлений законом для працездатних осіб на 1 січня календарного року. Для професій (посад) керівників підприємств, менеджерів (управителів) установ та організацій ця величина не може бути меншою за подвійний розмір прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на 1 січня календарного року.

Віднесення виконуваних робіт до певних тарифних розрядів і присвоєння кваліфікаційних розрядів робітникам провадиться власником або органом, уповноваженим власником, згідно з професійними стандартами (кваліфікаційними характеристиками) за погодженням із виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником).

Вимоги до кваліфікаційних та спеціальних знань працівників, їх завдання, обов'язки та спеціалізація визначаються професійними стандартами або кваліфікаційними характеристиками професій працівників.

Порядок розроблення та затвердження професійних стандартів визначається Кабінетом Міністрів України.

Порядок розроблення та затвердження кваліфікаційних характеристик визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці та соціальної політики.

Колективним договором, а якщо договір не укладався - наказом (розпорядженням) власника або уповноваженого ним органу, виданим після погодження з виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником), а в разі відсутності первинної профспілкової організації - з вільно обраними та уповноваженими представниками (представником) працівників, можуть встановлюватися інші системи оплати праці.

Галузевими (міжгалузевими) і територіальними угодами та колективними договорами можуть устанавлюватися більші розміри мінімальних посадових окладів, тарифних ставок.

Віднесення виконуваних робіт до певних тарифних розрядів і присвоєння кваліфікаційних розрядів робітникам провадиться власником або органом, уповноваженим власником, згідно з професійними стандартами (кваліфікаційними характеристиками) за погодженням із виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником).

Вимоги до кваліфікаційних та спеціальних знань працівників, їх завдання, обов'язки та спеціалізація визначаються професійними стандартами або кваліфікаційними характеристиками професій працівників.

Порядок розроблення та затвердження професійних стандартів визначається Кабінетом Міністрів України.

Порядок розроблення та затвердження кваліфікаційних характеристик визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці та соціальної політики.

Колективним договором, а якщо договір не укладався - наказом (розпорядженням) власника або уповноваженого ним органу, виданим після погодження з виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником), а в разі відсутності первинної профспілкової організації - з вільно обраними та уповноваженими представниками (представником) працівників, можуть встановлюватися інші системи оплати праці.

<p>Стаття 121. Гарантії і компенсації при службових відрадженнях</p> <p>Працівники мають право на відшкодування витрат та одержання інших компенсацій у зв'язку з службовими відрадженнями.</p> <p>Працівникам, які направляються у відрадження, виплачуються: добові за час перебування у відрадженні, вартість проїзду до місця призначення і назад та витрати по найму жилого приміщення в порядку і розмірах, встановлених законодавством.</p> <p>За відрадженими працівниками зберігаються протягом усього часу відрадження місце роботи (посада).</p> <p>Працівникам, які направлені у службове відрадження, оплата праці за виконану роботу здійснюється відповідно до умов, визначених трудовим або колективним договором, і розмір такої оплати праці не може бути нижчим середнього заробітку.</p>	<p>Стаття 121. Гарантії і компенсації при службових відрадженнях</p> <p>Працівники мають право на відшкодування витрат та одержання інших компенсацій у зв'язку з службовими відрадженнями.</p> <p>Працівникам, які направляються у відрадження, виплачуються: добові за час перебування у відрадженні, вартість проїзду до місця призначення і назад та витрати по найму жилого приміщення в порядку і розмірах, встановлених законодавством.</p> <p>За відрадженими працівниками зберігаються протягом усього часу відрадження місце роботи (посада).</p> <p>Працівникам, які направлені у службове відрадження, оплата праці за виконану роботу здійснюється відповідно до умов, визначених трудовим або колективним договором, і розмір такої оплати праці не може бути нижчим середнього заробітку.</p>
<p>За працівників, направлених у службове відрадження за межі України на період більше ніж шість місяців, до направлення у відрадження за весь період відрадження нараховується та сплачується єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування відповідно до законодавства.</p> <p>На відраджених за межі України працівників поширюється законодавство про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на період такого відрадження, але не довше ніж на період, визначений міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.</p>	<p>За працівників, направлених у службове відрадження за межі України на період більше ніж шість місяців, до направлення у відрадження за весь період відрадження нараховується та сплачується єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування відповідно до законодавства.</p> <p>На відраджених за межі України працівників поширюється законодавство про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на період такого відрадження, але не довше ніж на період, визначений міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.</p>

Кодекс України про адміністративні правопорушення	
<p>Стаття 188¹⁵. Невиконання законних вимог державного виконавця, приватного виконавця</p> <p>Невиконання законних вимог державного виконавця, приватного виконавця щодо усунення порушень законодавства про виконавче провадження, несвоєчасне подання або неподання звітів про відрахування із заробітної плати та інших доходів боржника, неподання або подання недостовірних відомостей про доходи і майновий стан боржника, ненадання на вимогу державного виконавця, приватного виконавця декларації про доходи та майно, що подається відповідно до Закону України "Про виконавче провадження", чи зазначення у такій декларації неправдивих відомостей або неповідомлення про зміну відомостей, які зазначаються у декларації, неповідомлення боржником про зміну місця проживання чи місцезнаходження або місця роботи (отримання доходів), а також неявка без поважних причин за викликом державного виконавця, приватного виконавця -</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>	<p>Стаття 188¹⁵. Невиконання законних вимог державного виконавця, приватного виконавця та невиконання державним виконавцем, приватним виконавцем вимог закону</p> <p>Невиконання законних вимог державного виконавця, приватного виконавця щодо усунення порушень законодавства про виконавче провадження, несвоєчасне подання або неподання звітів про відрахування із заробітної плати та інших доходів боржника, неподання або подання недостовірних відомостей про доходи і майновий стан боржника, ненадання на вимогу державного виконавця, приватного виконавця декларації про доходи та майно, що подається відповідно до Закону України "Про виконавче провадження", чи зазначення у такій декларації неправдивих відомостей або неповідомлення про зміну відомостей, які зазначаються у декларації, неповідомлення боржником про зміну місця проживання чи місцезнаходження або місця роботи (отримання доходів), а також неявка без поважних причин за викликом державного виконавця, приватного виконавця -</p> <p>тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p> <p>Невиконання державним виконавцем, приватним виконавцем вимог закону щодо своєчасного відкриття виконавчого провадження в частині стягнення заборгованості з єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування -</p>

	<p>тягне за собою накладення штрафу на державних виконавців, приватних виконавців від двохсот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.</p>
<p>Кримінальний кодекс України</p>	
<p>Стаття 175. Невиплата заробітної плати, стипендії, пенсії чи інших установлених законом виплат</p> <p>1. Безпідставна невивплата заробітної плати, стипендії, пенсії чи іншої установленної законом виплати громадянам більш як за один місяць, вчинена умисно керівником підприємства, установи або організації незалежно від форми власності чи громадянином - суб'єктом підприємницької діяльності, -</p> <p>карається штрафом від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або позбавленням волі на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>2. Те саме діяння, якщо воно вчинене внаслідок нецільового використання коштів, призначених для виплати заробітної плати, стипендії, пенсії та інших встановлених законом виплат, -</p>	<p>Стаття 175. Невиплата заробітної плати, стипендії, пенсії чи інших установлених законом виплат, несплата установлених законом податків, зборів (обов'язкових платежів) і єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування</p> <p>1. Безпідставна невивплата заробітної плати, стипендії, пенсії чи іншої установленної законом виплати громадянам більш як за один місяць, неперерахування утриманих податку на доходи фізичних осіб і військового збору, несплата єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування більше як за один місяць, вчинена умисно керівником підприємства, установи або організації незалежно від форми власності чи громадянином - суб'єктом підприємницької діяльності, -</p> <p>карається штрафом від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або позбавленням волі на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>2. Те саме діяння, якщо воно вчинене внаслідок нецільового використання коштів, призначених для виплати заробітної плати, стипендії, пенсії та інших встановлених законом виплат, а також коштів утриманого податку на доходи фізичних осіб, військового збору та нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне</p>

<p>карається штрафом від тисячі до півтори тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>3. Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо до притягнення до кримінальної відповідальності нею здійснено виплату заробітної плати, стипендії, пенсії чи іншої встановленої законом виплати громадянам.</p>	<p>соціальне страхування, -</p> <p>карається штрафом від тисячі до півтори тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>3. Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо до притягнення до кримінальної відповідальності нею здійснено виплату заробітної плати, стипендії, пенсії чи іншої встановленої законом виплати громадянам, а також сплачено податок на доходи фізичних осіб, військовий збір, єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідний період.</p>
<p>Закон України “Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб”</p>	
<p>Стаття 43. Заробіток (грошове забезпечення) для обчислення пенсій</p> <p>...</p> <p>Пенсії особам офіцерського складу, прапорщикам і мічманам, військовослужбовцям надстрокової служби та військової служби за контрактом, особам, які мають право на пенсію за цим Законом, та членам їх сімей обчислюються з розміру грошового забезпечення, враховуючи відповідні оклади за посадою, військовим (спеціальним) званням, процентну надбавку за вислугу років, щомісячні додаткові види грошового забезпечення (надбавки, доплати, підвищення) та премії в розмірах, установлених законодавством, з якого було сплачено <i>єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування</i>, а до 1 січня 2011 року - страхові внески на загальнообов'язкове</p>	<p>Стаття 43. Заробіток (грошове забезпечення) для обчислення пенсій</p> <p>...</p> <p>Пенсії особам офіцерського складу, прапорщикам і мічманам, військовослужбовцям надстрокової служби та військової служби за контрактом, особам, які мають право на пенсію за цим Законом, та членам їх сімей обчислюються з розміру грошового забезпечення, враховуючи відповідні оклади за посадою, військовим (спеціальним) званням, процентну надбавку за вислугу років, щомісячні додаткові види грошового забезпечення (надбавки, доплати, підвищення) та премії в розмірах, установлених законодавством, з якого було сплачено загальний розмір єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування в межах максимальної величини</p>

<p>державне пенсійне страхування, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p> <p>...</p>	<p>бази нарахування такого внеску, а до 1 січня 2011 року - страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p> <p>...</p>
<p>Закон України „Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом”</p>	
<p>Стаття 11. Заява про порушення справи про банкрутство</p> <p>...</p> <p>2. До заяви про порушення справи про банкрутство додаються:</p> <p>...</p> <p>докази того, що сума безспірних вимог кредитора (кредиторів) сукупно становить не менше <i>трьохсот мінімальних розмірів заробітної плати</i>, якщо інше не передбачено цим Законом;</p>	<p>Стаття 11. Заява про порушення справи про банкрутство</p> <p>...</p> <p>2. До заяви про порушення справи про банкрутство додаються:</p> <p>...</p> <p>докази того, що сума безспірних вимог кредитора (кредиторів) сукупно становить не менше <i>трьохсот прожиткових мінімумів для осіб, які втратили працездатність</i>, якщо інше не передбачено цим Законом;</p> <p>....</p> <p>10. У разі відсутності фізичної особи – підприємця, яка є боржником або керівних органів юридичної особи, яка є боржником за їхнім місцем проживання чи місцезнаходженням та / або в разі неподання боржником протягом року до контролюючих органів згідно із законодавством податкових декларацій, документів бухгалтерської звітності, звітності про нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а також за наявності інших ознак, що свідчать про відсутність господарської діяльності боржника, заява про порушення справи про банкрутство боржника може бути подана кредитором незалежно від розміру його вимог до боржника та строку виконання ним зобов'язань.</p>

<p>Стаття 19. Мораторій на задоволення вимог кредиторів</p> <p>... 5. Дія мораторію на задоволення вимог кредиторів не поширюється на вимоги поточних кредиторів; на виплату заробітної плати та нарахованих на ці суми страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування; відшкодування шкоди, заподіяної здоров'ю та життю громадян; винагороди, аліментів, а також на вимоги за виконавчими документами немайнового характеру, що зобов'язують боржника вчинити певні дії чи утриматися від певних дій чи утриматися від їх вчинення.</p> <p>Дія мораторію не поширюється на задоволення вимог кредиторів у разі одночасного задоволення вимог кредиторів у процедурі розпорядження майном керуючим санацією згідно з планом санації або ліквідатором у ліквідаційній процедурі в порядку черговості, встановленому цим Законом.</p> <p>Стягнення грошових коштів за вимогами кредиторів за зобов'язаннями, на які не поширюється дія мораторію, провадиться з рахунку боржника в установі банку. Контроль за такими стягненнями здійснює арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор).</p> <p>Звернення стягнення на майно боржника за вимогами, на які не поширюється дія мораторію, здійснюється виключно за ухвалою господарського суду, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство боржника.</p>	<p>Стаття 19. Мораторій на задоволення вимог кредиторів</p> <p>... 5. Дія мораторію на задоволення вимог кредиторів не поширюється на вимоги поточних кредиторів; на виплату заробітної плати та нарахованих на ці суми страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування; відшкодування шкоди, заподіяної здоров'ю та життю громадян; на виплату авторської винагороди, аліментів, а також на вимоги за виконавчими документами немайнового характеру, що зобов'язують боржника вчинити певні дії чи утриматися від їх вчинення.</p> <p>Дія мораторію не поширюється на задоволення вимог кредиторів у разі одночасного задоволення вимог кредиторів у процедурі розпорядження майном керуючим санацією згідно з планом санації або ліквідатором у ліквідаційній процедурі в порядку черговості, встановленому цим Законом.</p> <p>Стягнення грошових коштів за вимогами кредиторів за зобов'язаннями, на які не поширюється дія мораторію, провадиться з рахунку боржника в установі банку. Контроль за такими стягненнями здійснює арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор).</p> <p>Звернення стягнення на майно боржника за вимогами, на які не поширюється дія мораторію, здійснюється виключно за ухвалою господарського суду, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство боржника.</p>
--	---

<p>Стаття 45. Черговість задоволення вимог кредиторів</p> <p>1. Кошти, одержані від продажу майна банкрута, спрямовуються на задоволення вимог кредиторів у порядку, встановленому цією статтею. При цьому:</p> <p>1) у першу чергу задовольняються:</p> <p>вимоги щодо виплати заборгованості із заробітної плати перед працюючими та звільненими працівниками банкрута, а також вимоги щодо зобов'язань зі сплати нарахованих на ці суми несплачених зобов'язань за єдиним внеском на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, грошові компенсації за всі невикористані дні щорічної відпустки та додаткової відпустки працівникам, які мають дітей, інші кошти, належні працівникам у зв'язку з оплачуваною відсутністю на роботі (оплата часу простою не з вини працівника, гарантії на час виконання державних або громадських обов'язків, гарантії і компенсації при службових відрядженнях, гарантії для працівників, що направляються для підвищення кваліфікації, гарантії для донорів, гарантії для працівників, що направляються на обстеження до медичного закладу, соціальні виплати у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності за рахунок коштів підприємства тощо), а також вихідної допомоги, належної працівникам у зв'язку з припиненням трудових відносин та нарахованих на ці суми страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, а також нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, у тому числі відшкодування кредиту, отриманого на ці цілі;</p> <p>2) у другу чергу задовольняються:</p>	<p>Стаття 45. Черговість задоволення вимог кредиторів</p> <p>1. Кошти, одержані від продажу майна банкрута, спрямовуються на задоволення вимог кредиторів у порядку, встановленому цією статтею. При цьому:</p> <p>1) у першу чергу задовольняються:</p> <p>вимоги щодо виплати заборгованості із заробітної плати перед працюючими та звільненими працівниками банкрута, грошові компенсації за всі невикористані дні щорічної відпустки та додаткової відпустки працівникам, які мають дітей, інші кошти, належні працівникам у зв'язку з оплачуваною відсутністю на роботі (оплата часу простою не з вини працівника, гарантії на час виконання державних або громадських обов'язків, гарантії і компенсації при службових відрядженнях, гарантії для працівників, що направляються для підвищення кваліфікації, гарантії для донорів, гарантії для працівників, що направляються на обстеження до медичного закладу, соціальні виплати у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності за рахунок коштів підприємства тощо), а також вихідної допомоги, належної працівникам у зв'язку з припиненням трудових відносин та нарахованих на ці суми страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, у тому числі відшкодування кредиту, отриманого на ці цілі;</p> <p>2) у другу чергу задовольняються:</p>
<p>1) у першу чергу задовольняються:</p> <p>вимоги щодо виплати заборгованості із заробітної плати перед працюючими та звільненими працівниками банкрута, а також вимоги щодо зобов'язань зі сплати нарахованих на ці суми несплачених зобов'язань за єдиним внеском на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, грошові компенсації за всі невикористані дні щорічної відпустки та додаткової відпустки працівникам, які мають дітей, інші кошти, належні працівникам у зв'язку з оплачуваною відсутністю на роботі (оплата часу простою не з вини працівника, гарантії на час виконання державних або громадських обов'язків, гарантії і компенсації при службових відрядженнях, гарантії для працівників, що направляються для підвищення кваліфікації, гарантії для донорів, гарантії для працівників, що направляються на обстеження до медичного закладу, соціальні виплати у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності за рахунок коштів підприємства тощо), а також вихідної допомоги, належної працівникам у зв'язку з припиненням трудових відносин та нарахованих на ці суми страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, а також нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, у тому числі відшкодування кредиту, отриманого на ці цілі;</p> <p>2) у другу чергу задовольняються:</p>	<p>2) у другу чергу задовольняються:</p>

вимоги із зобов'язань, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, шляхом капіталізації у ліквідаційній процедурі відповідних платіжів, у тому числі до Фонду соціального страхування України за громадян, які застраховані в цьому фонді, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, ~~зобов'язань із етаженті етрахованні та інше соціантне етрахованні, крім вимог, зведовеленнх пезачергеве, з повернення невикористаних коштів Фонду соціального страхування України, а також вимоги громадян – довіритель (вкладників) довірчих товариств або інших суб'єктів підприємницької діяльності, які залучали майно (кошти) довіритель (вкладників); ...~~

вимоги із зобов'язань, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, шляхом капіталізації у ліквідаційній процедурі відповідних платіжів, у тому числі до Фонду соціального страхування України за громадян, які застраховані в цьому фонді, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, з повернення невикористаних коштів Фонду соціального страхування України, а також вимоги громадян – довіритель (вкладників) довірчих товариств або інших суб'єктів підприємницької діяльності, які залучали майно (кошти) довіритель (вкладників);

...

Закон України „Про дорожній рух”

Стаття 15. Основні положення щодо допуску до керування транспортними засобами

...
Забороняється керування транспортними засобами особам, до яких застосовано адміністративне стягнення чи кримінальне покарання у виді позбавлення права керування транспортними засобами, протягом строку позбавлення, а також особам, щодо яких державним виконавцем встановлено тимчасове обмеження у праві керування транспортними засобами.

Стаття 15. Основні положення щодо допуску до керування транспортними засобами

...
Забороняється керування транспортними засобами особам, до яких застосовано адміністративне стягнення чи кримінальне покарання у виді позбавлення права керування транспортними засобами, протягом строку позбавлення, особам, для яких **установлено тимчасове обмеження керування транспортними засобами, у випадках, передбачених Законом України „Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування”**, а також особам, щодо яких державним виконавцем встановлено тимчасове обмеження у праві керування транспортними засобами.

<p align="center">Закон України „Про порядок виїзду з України і в’їзду в Україну громадян України”</p>	<p>Стаття 6. Підстави для тимчасового обмеження права громадян України на виїзд з України</p> <p>Право громадянина України на виїзд з України може бути тимчасово обмежено у випадках, коли:</p> <p>...</p> <p>5) він ухиляється від виконання зобов’язань, покладених на нього судовим рішенням або рішенням інших органів (посадових осіб), що підлягає примусовому виконанню в порядку, встановленому законом, - до виконання зобов’язань або сплати заборгованості зі сплати аліментів;</p> <p>6) він є фізичною особою – платником єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування або керівником юридичної особи – платника єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування, що має недоїмку зі сплати єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування та щодо якого відповідно до Закону України „Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування” застосовується тимчасове обмеження у праві виїзду за межі України, – до погашення заборгованості зі сплати єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування у повному обсязі.</p>
---	--

Закон України „Про оплату праці”

Стаття 1. Заробітна плата

Заробітна плата - це винагорода, обчислена, як правило, у грошовому виразі, яку за трудовим договором роботодавець виплачує працівникові за виконану ним роботу.

Розмір заробітної плати залежить від складності та умов виконуваної роботи, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства.

Стаття 6. Системи оплати праці

Системами оплати праці є тарифна та інші системи, що формуються на оцінках складності виконуваних робіт і кваліфікації працівників.

Тарифна система оплати праці включає: тарифні сітки, тарифні ставки, схеми посадових окладів і професійні стандарти (кваліфікаційні характеристики).

Тарифна система оплати праці використовується при розподілі робіт залежно від їх складності, а працівників - залежно від кваліфікації та за розрядами тарифної сітки. Вона є основою для формування та диференціації розмірів заробітної плати.

Тарифна сітка (схема посадових окладів) формується на основі тарифної ставки робітника першого розряду та міжкваліфікаційних (міжпосадових) співвідношень розмірів тарифних ставок (посадових окладів).

Схема посадових окладів (тарифних ставок) працівників установ, закладів та організацій, що фінансуються з бюджету, формується на основі:

Стаття 1. Заробітна плата

Заробітна плата - це винагорода, обчислена, як правило, у грошовому виразі, яку за трудовим договором роботодавець виплачує працівникові за виконану ним роботу.

Розмір заробітної плати залежить від складності, кваліфікаційного рівня та умов виконуваних робіт, ступеня відповідальності, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства, установи, організації.

Стаття 6. Системи оплати праці

Системи оплати праці (тарифна та інші) формуються з дотриманням принципів справедливої винагороди за працю та диференціації оплати праці залежно від складності виконуваних робіт, ступеня відповідальності, кваліфікаційного рівня робіт, кваліфікації працівників.

Тарифна система оплати праці включає: тарифні сітки, тарифні ставки, схеми посадових окладів і професійні стандарти (кваліфікаційні характеристики).

Тарифна система оплати праці використовується при розподілі робіт залежно від їх складності, а працівників - залежно від кваліфікації та за розрядами тарифної сітки. Вона є основою для формування та диференціації розмірів заробітної плати.

Тарифна сітка (схема посадових окладів) формується на основі тарифної ставки робітника першого розряду та міжкваліфікаційних (міжпосадових) співвідношень розмірів тарифних ставок (посадових окладів).

Схема посадових окладів (тарифних ставок) працівників установ, закладів та організацій, що фінансуються з бюджету,

мінімального розміру посадового окладу (тарифної ставки), встановленого Кабінетом Міністрів України; міжпосадових (міжкваліфікаційних) співвідношень розмірів посадових окладів (тарифних ставок) і тарифних коефіцієнтів.

~~Мінімальний посадовий оклад (тарифна ставка) встановлюється у розмірі, не меншому за прожитковий мінімум, встановлений для працівників осіб на 1 січня календарного року.~~

Віднесення виконуваних робіт до певних тарифних розрядів і присвоєння кваліфікаційних розрядів робітникам провадиться роботодавцем згідно з професійними стандартами (кваліфікаційними характеристиками) за погодженням із виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником).

Вимоги до кваліфікаційних та спеціальних знань працівників, їх завдання, обов'язки та спеціалізація визначаються професійними стандартами або кваліфікаційними характеристиками професій працівників.

Порядок розроблення та затвердження професійних стандартів визначається Кабінетом Міністрів України.

Порядок розроблення та затвердження кваліфікаційних характеристик визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці та соціальної політики.

Колективним договором, а якщо договір не укладався - актом роботодавця, виданим після погодження з виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником), а в разі відсутності первинної профспілкової

формується на основі:

мінімального розміру посадового окладу (тарифної ставки), встановленого Кабінетом Міністрів України; міжпосадових (міжкваліфікаційних) співвідношень розмірів посадових окладів (тарифних ставок) і тарифних коефіцієнтів.

Виключити.

Віднесення виконуваних робіт до певних тарифних розрядів і присвоєння кваліфікаційних розрядів робітникам провадиться роботодавцем згідно з професійними стандартами (кваліфікаційними характеристиками) за погодженням із виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником).

Вимоги до кваліфікаційних та спеціальних знань працівників, їх завдання, обов'язки та спеціалізація визначаються професійними стандартами або кваліфікаційними характеристиками професій працівників.

Порядок розроблення та затвердження професійних стандартів визначається Кабінетом Міністрів України.

Порядок розроблення та затвердження кваліфікаційних характеристик визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці та соціальної політики.

Колективним договором, а якщо договір не укладався - актом роботодавця, виданим після погодження з виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником), а в разі відсутності первинної профспілкової організації - з вільно обраними та уповноваженими представниками (представником) працівників, можуть

<p>організації - з вільно обраними та уповноваженими представниками (представником) працівників, можуть встановлюватися інші системи оплати праці.</p>	<p>встановлюватися інші системи оплати праці.</p>
<p>Стаття 11. Мінімальні розміри ставок (окладів) заробітної плати і порядок їх встановлення</p> <p><i>Мінімальні розміри ставок (окладів) заробітної плати, як мінімальні гарантії в оплаті праці, визначаються генеральною угодою.</i></p>	<p>Стаття 11. Мінімальні розміри ставок (окладів) заробітної плати і порядок їх встановлення</p> <p>Мінімальний посадовий оклад, тарифна ставка або інша мінімальна базова величина, яка застосовується в системі оплати праці, не може бути меншою за розмір прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на 1 січня календарного року.</p> <p>Для професій (посад) керівників підприємств, менеджерів (управителів) установ та організацій ця величина не може бути меншою за подвійний розмір прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на 1 січня календарного року.</p> <p>Галузевими (міжгалузевими) і територіальними угодами та колективними договорами можуть встановлюватися мінімальні ставки (оклади) в розмірах, більших за мінімальні гарантії в оплаті праці.</p>
<p>Закон України ‘Про збір на обов’язкове державне пенсійне страхування’</p>	
<p>Стаття 1. Платниками збору на обов’язкове державне пенсійне страхування є:</p> <p><i>1) суб’єкти підприємницької діяльності незалежно від форм власності, їх об’єднання, бюджетні, громадські та інші установи та організації, об’єднання громадян та інші юридичні особи, а також фізичні особи суб’єкти підприємницької діяльності, які використовують працю найманих працівників;</i></p> <p><i>2) філії, відділення та інші відокремлені підрозділи підприємств, зазнає зник у пункті 1 цієї статті; що не</i></p>	<p>Стаття 1. Платниками збору на обов’язкове державне пенсійне страхування є:</p> <p>Виключити.</p>

~~мають статусу юридичної особи, розташовані на території іншої, ніж платник збору, територіальної громади;~~

...

Стаття 2. Об'єктом оподаткування є:

...

~~Для платників збору, визначених пунктами 1 і 2 частини першої статті 1 цього Закону, крім платників, віднесених до четвертої групи платників єдиного податку, що визначені підпунктом 4 пункту 291.4 статті 291 Податкового кодексу України, об'єктом оподаткування є також фактичні витрати на виплату і доєтавку пенсій, призначених до дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій" відповідно до пунктів "б," "з," статті 13 Закону України "Про пенсійне забезпечення, та призначених після дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій" у загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванні, у період до досягнення працівниками пенсійного віку, передбаченого статтею 26 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування";;~~

Стаття 4. На обов'язкове державне пенсійне страхування встановлюються ставки збору у таких розмірах:

~~1) для платників збору, визначених пунктами 1 та 2 статті 1 цього Закону:~~

~~100 відсотків від об'єкта оподаткування, визначеного абзацом четвертим пункту 1 статті 2 цього Закону;~~

Стаття 2. Об'єктом оподаткування є:

...

Виключити.

Стаття 4. На обов'язкове державне пенсійне страхування встановлюються ставки збору у таких розмірах:

Виключити.

Закон України „Про платіжні системи та переказ коштів в Україні”

<p>Стаття 24. Ініціювання переказу готівки</p> <p>...</p> <p>24.8. Інкасація готівки, прийнятої для подальшого її переказу, здійснюється відповідно до законодавства України.</p>	<p>Стаття 24. Ініціювання переказу готівки</p> <p>...</p> <p>24.8. Інкасація готівки, прийнятої для подальшого її переказу, здійснюється відповідно до законодавства України.</p> <p>24.9. Забороняється прийняття до виконання банком або іншою установою – учасником платіжної системи документа на переказ готівки та відповідної суми коштів у готівковій формі для виплати заробітної плати та сплати єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування (крім фізичних осіб, які не мають банківського рахунка та яким відповідно до законодавства дозволено сплачувати єдиний внесок на загальнообов’язкове державне соціальне страхування шляхом готівкових розрахунків).</p>
<p>Закон України „Про Державну прикордонну службу України”</p>	
<p>Стаття 20. Права Державної прикордонної служби України</p> <p>Органам, підрозділам, військовослужбовцям, а також працівникам Державної прикордонної служби України, які відповідно до їх службових обов’язків можуть залучатися до оперативно-службової діяльності, для виконання покладених на Державну прикордонну службу України завдань надається право:</p> <p>...</p> <p>4) шляхом опитування осіб з’ясовувати підстави перетинання державного кордону України, в’їзду на тимчасово окуповану територію або виїзду з неї, не пропускати через державний кордон України, на тимчасово окуповану територію або з неї осіб без дійсних документів на</p>	<p>Стаття 20. Права Державної прикордонної служби України</p> <p>Органам, підрозділам, військовослужбовцям, а також працівникам Державної прикордонної служби України, які відповідно до їх службових обов’язків можуть залучатися до оперативно-службової діяльності, для виконання покладених на Державну прикордонну службу України завдань надається право:</p> <p>...</p> <p>4) шляхом опитування осіб з’ясовувати підстави перетинання державного кордону України, в’їзду на тимчасово окуповану територію або виїзду з неї, не пропускати через державний кордон України, на тимчасово окуповану територію або з неї осіб без дійсних документів на</p>

<p>право перетинання кордону або для в'їзду на тимчасово окуповану територію та виїзду з неї, осіб, які надали завідомо неправдиві відомості під час одержання зазначених документів, осіб, яким Державною прикордонною службою України за порушення законодавства з прикордонних питань та про правовий статус іноземців, а також законодавства у сфері збору та ведення обліку єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування чи за мотивованим письмовим рішенням суду, та правоохоронних органів або постановою державного, виконавця не дозволяється в'їзд в Україну або тимчасово обмежено право виїзду з України; робити в документах зазначених осіб відповідні відмітки;</p>	<p>право перетинання кордону або для в'їзду на тимчасово окуповану територію та виїзду з неї, осіб, які надали завідомо неправдиві відомості під час одержання зазначених документів, осіб, яким Державною прикордонною службою України за порушення законодавства з прикордонних питань та про правовий статус іноземців чи за мотивованим письмовим рішенням суду, та правоохоронних органів або постановою державного, виконавця не дозволяється в'їзд в Україну або тимчасово обмежено право виїзду з України; робити в документах зазначених осіб відповідні відмітки;</p>
<p>Закон України “Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування”</p>	
<p>Стаття 11. Особи, які підлягають загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню</p> <p>Загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню підлягають:</p> <p>...</p> <p>9) один з непрацюючих працездатних батьків, усиновителів, опікун, піклувальник, які фактично здійснюють догляд за дитиною з інвалідністю, а також непрацюючі працездатні особи, які здійснюють догляд за особою з інвалідністю I групи або за особою похилого віку, якою за висновком медичного закладу потребує постійного стороннього догляду, або яка досягла 80-річного віку, якщо такі непрацюючі працездатні особи отримують допомогу, надбавку або компенсацію відповідно до законодавства;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 11. Особи, які підлягають загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню</p> <p>Загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню підлягають:</p> <p>...</p> <p>9) один з непрацюючих працездатних батьків, усиновителів, опікун, піклувальник, які фактично здійснюють догляд за дитиною з інвалідністю, а також непрацюючі працездатні особи, які здійснюють догляд за особою з інвалідністю I групи або за особою, яка досягла пенсійного віку, встановленого статтею 26 цього Закону, та за висновком закладу охорони здоров'я потребує постійного стороннього догляду, якщо такі непрацюючі працездатні особи отримують допомогу, надбавку або компенсацію відповідно до законодавства;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 11. Особи, які підлягають загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню</p> <p>Загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню підлягають:</p> <p>...</p> <p>9) один з непрацюючих працездатних батьків, усиновителів, опікун, піклувальник, які фактично здійснюють догляд за дитиною з інвалідністю, а також непрацюючі працездатні особи, які здійснюють догляд за особою з інвалідністю I групи або за особою похилого віку, якою за висновком медичного закладу потребує постійного стороннього догляду, або яка досягла 80-річного віку, якщо такі непрацюючі працездатні особи отримують допомогу, надбавку або компенсацію відповідно до законодавства;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 11. Особи, які підлягають загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню</p> <p>Загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню підлягають:</p> <p>...</p> <p>9) один з непрацюючих працездатних батьків, усиновителів, опікун, піклувальник, які фактично здійснюють догляд за дитиною з інвалідністю, а також непрацюючі працездатні особи, які здійснюють догляд за особою з інвалідністю I групи або за особою, яка досягла пенсійного віку, встановленого статтею 26 цього Закону, та за висновком закладу охорони здоров'я потребує постійного стороннього догляду, якщо такі непрацюючі працездатні особи отримують допомогу, надбавку або компенсацію відповідно до законодавства;</p> <p>...</p>

Стаття 41. Виплати (доходи), що враховуються в заробітну плату (дохід) застрахованої особи для обчислення пенсії

До заробітної плати (доходу) для обчислення пенсії враховуються:

1) суми виплат (доходу), отримуваних застрахованою особою після набрання чинності цим Законом, з яких згідно з цим Законом були фактично нараховані (обчислені) та сплачені страхові внески в межах встановленої законодавством максимальної величини заробітної плати (доходу), з якої сплачуються страхові внески, а після набрання чинності Законом України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" - максимальної величини бази нарачування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, визначеної відповідно до закону;

Стаття 41. Виплати (доходи), що враховуються в заробітну плату (дохід) застрахованої особи для обчислення пенсії

До заробітної плати (доходу) для обчислення пенсії враховуються:

1) суми виплат (доходу), отримуваних застрахованою особою після набрання чинності цим Законом, з яких згідно з цим Законом були фактично нараховані (обчислені) та сплачені страхові внески в межах встановленої законодавством максимальної величини заробітної плати (доходу), з якої сплачуються страхові внески, а після набрання чинності Законом України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" - максимальної величини бази нарачування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, визначеної відповідно до закону, **на яку нараховується загальний розмір єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування;**

Стаття 50. Утримання надміру виплачених сум пенсій. Відрачування з пенсій

1. Суми пенсій, виплачені надміру внаслідок зловживань з боку пенсіонера або подання страхувальником недостовірних даних, можуть бути повернуті пенсіонером добровільно або стягуються на підставі рішень територіальних органів Пенсійного фонду чи в судовому порядку.

2. *Відрачування з пенсії провадиться в установленому законом порядку на підставі судових рішень, ухвал, постанов і вироків (щодо майнових стягнень), виконавчих написів нотаріусів та інших рішень і постанов, виконання яких*

Стаття 50. Утримання надміру виплачених сум пенсій. Відрачування з пенсій

1. Суми пенсій, виплачені надміру внаслідок зловживань з боку пенсіонера або подання страхувальником недостовірних даних, можуть бути повернуті пенсіонером добровільно або стягуються на підставі рішень територіальних органів Пенсійного фонду чи в судовому порядку.

2. **Відрачування з пенсії проводиться в установленому законом порядку на підставі судових рішень, ухвал, постанов і вироків (щодо майнових стягнень), вимог територіальних органів Пенсійного фонду, виконавчих**

відповідно до закону провадиться в порядку, встановленому для виконання судових рішень.
Розмір відрахування з пенсії обчислюється з суми, що належить пенсіонерові до виплати.

З пенсії може бути відраховано не більш як 50 відсотків її розміру: на утримання членів сім'ї (аліменти), на відшкодування збитків від розкрадання майна підприємств і організацій, на відшкодування пенсіонером шкоди, заподіяної каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також у зв'язку зі смертю потерпілого, на повернення переплачених сум заробітної плати в передбачених законом випадках.
З усіх інших видів стягнень може бути відраховано не більш як 20 відсотків пенсії.

Розділ XV

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2004 року.

~~2. Пенсійне забезпечення застрахованих осіб, які працювали або працюють на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за статтею № 1 та на інших роботах із шкідливими і важкими умовами праці за статтею № 2 виробництва, робіт, професій, посад і посади, затверджених Кабінетом Міністрів України, та за результатами атестації робочих місць, на посадах, що дають право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах, які відносяться до цього Закону мають право на пенсію на пільгових умовах, здійснюється згідно з окремим законодавчим актом через професійні та корпоративні фонди.~~

написів нотаріусів та інших рішень і постанов, які відповідно до закону виконуються в порядку, встановленому для виконання судових рішень.

З пенсії може бути відраховано не більш як 50 відсотків її розміру: на утримання членів сім'ї (аліменти), на відшкодування збитків від розкрадання майна підприємств і організацій, на відшкодування пенсіонером шкоди, заподіяної каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також у зв'язку зі смертю потерпілого, на повернення переплачених сум заробітної плати в передбачених законом випадках.

З усіх інших видів стягнень може бути відраховано не більш як 20 відсотків пенсії.

Розділ XV

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2004 року.

2. Покриття витрат Пенсійного фонду України на виплату і доставку пенсій за віком, призначених на пільгових умовах відповідно до статей 13 і 14 Закону України "Про пенсійне забезпечення" до набрання чинності Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо справедливого механізму нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування”, а також призначених відповідно до частин другої та третьої статті 114 цього Закону до досягнення пенсійного віку, визначеного статтею 26 цього Закону, проводиться в такому порядку:

за рахунок підвищеного розміру єдиного внеску,

~~До запровадження пенсійного забезпечення через професійні та корпоративні фонди особам, зазначеним в абзаці першому цього пункту, пенсії призначаються за нормами цього Закону.~~

Покриття витрат Пенсійного фонду на виплату і доставку пенсій за віком, призначених на пільгових умовах відповідно до статей 13 і 14 Закону України “Про пенсійне забезпечення” до набрання чинності Законом України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій” та призначених відповідно до частин другої і третьої статті 114 цього Закону до досягнення пенсійного віку, визначеного статтею 26 цього Закону, здійснюється у такому порядку:

підприємства та організації (крім сільськогосподарських товаровиробників, віднесених до четвертої групи платників єдиного податку, що визначені підпунктом 4 пункту 291.4 статті 291 Податкового кодексу України) вносять до Пенсійного фонду плату, що покриває фактичні витрати на виплату і доставку пенсій особам, які були зайняті повний робочий день на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком № 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затвердженим Кабінетом Міністрів України, крім тих, які були безпосередньо зайняті повний робочий день на підземних роботах (включаючи особовий склад гірничорятувальних частин) з видобутку вугілля, сланцю, руди та інших корисних копалин, на будівництві шахт та рудників за списком робіт і професій, затвердженим Кабінетом Міністрів України; на виплату і доставку пенсій особам, які були зайняті повний робочий день на інших

який спрямовується до солідарної системи, покриваються витрати на виплату і доставку пенсій, призначених на пільгових умовах відповідно до статті 13 Закону України “Про пенсійне забезпечення” та частини другої статті 114 цього Закону, крім пенсій, віднесених до четвертої групи товаровиробників, віднесених до четвертої групи платників єдиного податку згідно з підпунктом 4 пункту 291.4 статті 291 Податкового кодексу України;

за рахунок коштів Державного бюджету України покриваються витрати на виплату і доставку пенсій, призначених особам, зазначеним у пунктах “б”–“з” статті 13 Закону України “Про пенсійне забезпечення”, пунктах 2–8 частини другої статті 114 цього Закону (особам, які працювали у товаровиробників, віднесених до четвертої групи платників єдиного податку згідно з підпунктом 4 пункту 291.4 статті 291 Податкового кодексу України), у статті 14 Закону України “Про пенсійне забезпечення” та частині третій статті 114 цього Закону.

У разі недостатності вказаних коштів їх фінансування на суму, якої не вистає для повного покриття витрат на виплату та доставку таких пенсій, здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України. Порядок розрахунку цих коштів визначається Пенсійним фондом України за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.

роботах із шкідливими і важкими умовами праці за списком № 2 виробників, робіт, професій, посад і показників, затвердженим Кабінетом Міністрів України, а також на інших роботах, що дають право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах відповідно до частини другої статті 114 цього Закону, - до набуття права на пенсію за віком відповідно до цього Закону за раніше діючим порядком;

за рахунок коштів Державного бюджету України пенсії, призначені особам відповідно до пунктів "б" - "з" статті 13 Закону України "Про пенсійне забезпечення" (стосовно осіб, які на дату відшкодування віднесені до четвертої групи платників єдиного податку, що визначені підпунктом 4 пункту 291.4 статті 291 Податкового кодексу України) та відповідно до статті 14 Закону України "Про пенсійне забезпечення" до набрання чинності Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій" та після цієї дати відповідно до пунктів 2-8 частини другої статті 114 цього Закону (стосовно осіб, які працювали у сільськогосподарських товаровиробників, які на дату відшкодування віднесені до четвертої групи платників єдиного податку, що визначені підпунктом 4 пункту 291.4 статті 291 Податкового кодексу України) та частини третьої статті 114 цього Закону.

У разі недостатності зазначених коштів фінансування суми, якої не вистачає для повного покриття витрат на виплату та доставку таких пенсій, здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

14⁵. Суми фактичних витрат на виплату і доставку пільгових пенсій, які не були вчасно відшкодовані Пенсійному фонду України на дату набрання чинності

Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо накопичувальної професійної пенсійної програми”, в тому числі оскаржені в судовому порядку, можуть бути розстрочені за поданою страховальником заявою, форму якої затверджено Пенсійним фондом України, на період до 60 календарних місяців з місяця укладення договору про розстрочення сум заборгованості з відшкодування фактичних витрат на виплату і доставку пільгових пенсій.

Заява про розстрочення подається страховальником до територіального органу Пенсійного фонду України, в якому він перебуває на обліку як платник єдиного внеску, не пізніше ніж через шість місяців з дати набрання чинності Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо справедливого механізму нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування”.

Розстрочена сума підлягає сплаті рівними частинами щокварталу не пізніше ніж 20 числа місяця, наступного за звітним кварталом.

Несплачені суми фактичних витрат на виплату і доставку пільгових пенсій, у тому числі в строки, визначені договором про розстрочення сум заборгованості, підлягають стягненню на підставі вимоги про їх сплату з нарахуванням пені в розмірі 0,1 відсотка зазначених сум, розрахованої за кожний день прострочення платежу починаючи із дня набрання чинності цим Законом до дня сплати включно. Вимога про сплату фактичних витрат на виплату і доставку пільгових пенсій є виконавчим документом. Порядок

	<p>надсилання та узгодження такої вимоги визначається Пенсійним фондом України за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.</p>
<p>Закон України „Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”</p>	
<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>...</p> <p>4) <i>максимальна величина бази нарахування єдиного внеску – сума доходу застрахованої особи на місяць, що дорівнює п’ятнадцяти розмірам мінімальної заробітної плати, встановленої законом, на яку нараховується єдиний внесок;</i></p> <p>...</p>	<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>...</p> <p>4) максимальна величина бази нарахування єдиного внеску – сума доходу застрахованої особи на місяць, що дорівнює двадцяти п’яти розмірам мінімальної заробітної плати, встановленої законом, на яку нараховується загальний розмір єдиного внеску, визначений цим Законом. На суму доходу застрахованої особи, що перевищує двадцять п’ять розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом, нараховується розмір єдиного внеску за регресивною шкалою, визначеною цим Законом;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 7. База нарахування єдиного внеску</p> <p>1. Єдиний внесок нараховується:</p> <p>1) для платників, зазначених у пунктах 1 (крім абзацу сьомого), частини першої статті 4 цього Закону, - на суму нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються</p>	<p>Стаття 7. База нарахування єдиного внеску</p> <p>1. Єдиний внесок нараховується:</p> <p>1) для платників, зазначених у пункті 1 (крім абзацу сьомого) частини першої статті 4 цього Закону, - на суму нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються</p>

відповідно до Закону України "Про оплату праці", та суму винагороди фізичним особам за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами;

відповідно до Закону України „Про оплату праці”, та суму винагороди фізичним особам за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами. При цьому сума єдиного внеску для платників, зазначених в абзацах другому та третьому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, які використовують працю фізичних осіб на умовах строкового трудового договору (контракту) (крім строкового трудового договору, укладеного для заміщення працівника, за яким відповідно до законодавства зберігається місце роботи), цивільно-правових договорів (крім цивільно-правового договору, укладеного з фізичною особою – підприємцем, якщо виконувані роботи (надавані послуги) відповідають видам діяльності відповідно до відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців), не може бути меншою ніж подвійний розмір мінімального страхового внеску на місяць за кожну таку застраховану особу;

для платників, зазначених в абзаці сьомому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, - на суму грошового забезпечення кожної застрахованої особи, оплати перших п'яти днів тимчасової непрацездатності, що здійснюється за рахунок коштів роботодавця, та допомоги по тимчасовій непрацездатності, допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами; допомоги, надбавки або компенсації відповідно до законодавства.

Нарахування та сплата єдиного внеску за платників, зазначених у абзаці сьомому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, здійснюється за рахунок коштів державного бюджету в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів

для платників, зазначених в абзаці сьомому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, - на суму грошового забезпечення кожної застрахованої особи, оплати перших п'яти днів тимчасової непрацездатності, що здійснюється за рахунок коштів роботодавця, та допомоги по тимчасовій непрацездатності, допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами; допомоги, надбавки або компенсації відповідно до законодавства.

Нарахування та сплата єдиного внеску за платників, зазначених у абзаці сьомому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, здійснюється за рахунок коштів державного бюджету в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів

України, але не менше мінімального страхового внеску за кожну особу. ...	України, але не менше мінімального страхового внеску за кожну особу. ...
	<p>6. Платникам, зазначеним у пункті 1 (крім абзацу сьомого), частини першої статті 4 цього Закону, які направляють застрахованих осіб у службове відрядження за межі України на строк понад шість місяців, єдиний внесок нараховується та сплачується ними до направлення особи у відрядження за весь період відрядження. Єдиний внесок розраховується від заробітної плати (доходу), на яку (який) нараховано єдиний внесок за шість місяців, що передують місяцю відрядження.</p> <p>На застрахованих осіб, які відряджені за межі України, поширюється законодавство про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на період такого відрядження, але не довше ніж на період визначений міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.</p>
Стаття 8. Розмір єдиного внеску та пропорції його розподілу за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування ...	Стаття 8. Розмір єдиного внеску та пропорції його розподілу за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування ...
<p>5. Єдиний внесок для платників, зазначених у статті 4 цього Закону, встановлюється у розмірі 22 відсотки до визначеної статтею 7 цього Закону бази нараховування єдиного внеску.</p> <p>У разі якщо база нараховування єдиного внеску не перевищує розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід, сума єдиного внеску розраховується як добуток розміру</p>	<p>5. Загальний розмір єдиного внеску для платників, зазначених у статті 4 цього Закону, становить 22 відсотки до визначеної статтею 7 цього Закону бази нараховування єдиного внеску в межах її максимальної величини.</p> <p>У разі якщо база нараховування єдиного внеску не перевищує розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід, сума єдиного внеску розраховується як добуток розміру</p>

виробництв, робіт, професій, посад і показників, зайнятість в яких повний робочий день дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, затвердженим Кабінетом Міністрів України, та за результатами атестації робочих місць (у тому числі, що безпосередньо зайняті повний робочий день на підземних роботах (включаючи особовий склад гірничорядувальних частин) із видобутку вугілля, сланцю, руди та інших корисних копалин, на будівництві шахт, рудників і в металургії, за списком робіт і професій, затвердженим Кабінетом Міністрів України);

на 7 відсотків визначеної статтею 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску в межах її максимальної величини – за осіб, зайнятих повний робочий день на інших роботах із шкідливими і важкими умовами праці, за списком № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників, зайнятість в яких повний робочий день дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, затвердженим Кабінетом Міністрів України, і за результатами атестації робочих місць, а також на інших роботах, що дають право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах відповідно до частини другої статті 114 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” (крім тих, які працюють у сільськогосподарських товаровиробників, віднесених до четвертої групи платників єдиного податку, відповідно до підпункту 4 пункту 291.4 статті 291 Податкового кодексу України).

У разі непроведення в установлені строки атестації робочих місць єдиний внесок, передбачений цією частиною, сплачується до проведення чергової атестації

<p>за наявності висновку спеціально створеної на підприємстві комісії за участю експерта з умов праці.</p> <p>Сума єдиного внеску, зазначеного в цій частині, спрямовується на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.</p>	
<p>Стаття 9. Порядок обчислення і сплати єдиного внеску</p> <p>...</p> <p>5.</p> <p>...</p> <p>Сплата єдиного внеску за осіб, зазначених в абзацах другому та третьому частини п'ятнадцятої статті 8 цього Закону, проводиться за окремими платіжними документами шляхом перерахунку на окремі рахунки органів доходів і зборів, відкриті в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, для зарахування єдиного внеску.</p> <p>Платник не пізніше ніж наступного робочого дня із дати перерахування внесків за осіб, зазначених в абзацах другому та третьому частини п'ятнадцятої статті 8 цього Закону, подає до Пенсійного фонду України відомість в електронній формі про сплачені кошти із зазначенням застрахованих осіб за формою та в порядку, який затверджені Пенсійним фондом України за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення.</p> <p>6.</p>	<p>Стаття 9. Порядок обчислення і сплати єдиного внеску</p> <p>...</p> <p>5.</p> <p>...</p> <p>6.</p>

<p>...</p> <p>Територіальним органам Пенсійного фонду України в електронному вигляді надається виписка з рахунків органів доходів і зборів, відкритих у центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, для зарахування сум єдиного внеску, сплаченого за осіб, зазначених в абзацах другому та третьому частини п'ятнадцятої статті 8 цього Закону.</p>	<p>7. Єдиний внесок сплачується шляхом перерахування платником безготівкових коштів з його банківського рахунку. Платники, зазначені в абзацах <u>третьому та четвертому</u> пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, які не мають банківського рахунку, сплачують внесок шляхом готівкових розрахунків через банки <i>чи відділення зв'язку</i>.</p>
<p>7. Єдиний внесок сплачується шляхом перерахування платником безготівкових коштів з його банківського рахунку. Платники, зазначені в абзацах третьому та четвертому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, які не мають банківського рахунку, сплачують єдиний внесок шляхом готівкових розрахунків через банки або іншу установу – учасника платіжної системи.</p>	<p>7. Єдиний внесок сплачується шляхом перерахування платником безготівкових коштів з його банківського рахунку. Платники, зазначені в абзацах <u>третьому та четвертому</u> пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, які не мають банківського рахунку, сплачують внесок шляхом готівкових розрахунків через банки <i>чи відділення зв'язку</i>.</p>
<p>8. Платники єдиного внеску, крім платників, зазначених у пунктах 4, 5 та 5¹ частини першої статті 4 цього Закону, зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний місяць, не пізніше 20 числа наступного місяця, крім гірничих підприємств, які зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний місяць, не пізніше 28 числа наступного місяця.</p>	<p>8. Платники єдиного внеску, крім платників, зазначених у пунктах 4, 5 та 5¹ частини першої статті 4 цього Закону, зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний місяць, не пізніше 20 числа наступного місяця, крім гірничих підприємств, які зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний місяць, не пізніше 28 числа наступного місяця.</p>
<p>...</p> <p>Періодом, за який платники єдиного внеску подають звітність до органу доходів і зборів (звітним періодом), є календарний місяць, крім платників, зазначених у пунктах 4, 5 і 5¹ частини першої статті 4 цього Закону, для яких звітним</p>	<p>...</p> <p>Періодом, за який платники єдиного внеску подають звітність до органу доходів і зборів (звітним періодом), є календарний місяць, крім платників, зазначених у пунктах 4 і 5 частини першої статті 4 цього Закону, для яких звітним</p>

періодом є календарний рік. У разі державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця її останнім звітним періодом є період з дня закінчення попереднього звітного періоду до дня державної реєстрації припинення підприємницької діяльності такої фізичної особи.

...

10. Днем сплати єдиного внеску вважається:

1) у разі перерахування сум єдиного внеску з рахунку платника на відповідні рахунки органу доходів і зборів - день списання банком або центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, суми платежу з рахунку платника незалежно від часу її зарахування на рахунок органу доходів і зборів;

2) у разі сплати єдиного внеску готівкою - день прийняття до виконання банком або іншою установою - членом платіжної системи документа на переказ готівки разом із сумою коштів у готівковій формі;

3) у разі сплати єдиного внеску в іноземній валюті - день надходження коштів на відповідні рахунки органів доходів і зборів, відкриті в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів.

періодом є календарний квартал. У разі державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця її останнім звітним періодом є період з дня закінчення попереднього звітного періоду до дня державної реєстрації припинення підприємницької діяльності такої фізичної особи.

...

10. Днем сплати єдиного внеску вважається:

1) у разі перерахування сум єдиного внеску з рахунку платника на відповідні рахунки органу доходів і зборів - день списання банком або центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, суми платежу з рахунку платника незалежно від часу її зарахування на рахунок органу доходів і зборів;

2) у разі сплати єдиного внеску готівкою - день прийняття до виконання банком або іншою установою - членом платіжної системи документа на переказ готівки разом із сумою коштів у готівковій формі;

3) у разі сплати єдиного внеску в іноземній валюті - день надходження коштів на відповідні рахунки органів доходів і зборів, відкриті в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів.

4) у разі сплати єдиного внеску за осіб, зазначених в абзацах другому та третьому частини п'ятнадцятої статті 8 цього Закону, - день зарахування коштів на окремий

рахунок органу доходів і зборів.

11. У разі несвоечасної або не в повному обсязі сплати єдиного внеску до платника застосовуються фінансові санкції, передбачені цим Законом, а посадові особи, винні в порушенні законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску, несуть дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову або кримінальну відповідальність згідно із законом.

Щомісячно на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної податкової та митної політики оприлюднюється інформація про платників єдиного внеску, які мають недоїмку зі сплати єдиного внеску із зазначенням керівників цих платників і сум недоїмки.

11. У разі несвоечасної або не в повному обсязі сплати єдиного внеску до платника застосовуються фінансові санкції, передбачені цим Законом, а посадові особи, винні в порушенні законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску, несуть дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову або кримінальну відповідальність згідно із законом.

Стаття 11. Порядок розподілу страхових коштів за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування

1. *Страхові кошти, акумульовані на централізованих рахунках органів доходів і зборів, автоматично перераховуються не пізніше наступного операційного дня після їх зарахування на централізовані рахунки Пенсійного фонду, фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, на рахунки Накопичувального пенсійного фонду (далі - Накопичувальний фонд), а у випадках, передбачених законом, - недержавних пенсійних фондів відповідно до визначених законом пропорцій.*

Стаття 11. Порядок розподілу страхових коштів за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування

1. **Страхові кошти, акумульовані на централізованих рахунках органів доходів і зборів, автоматично перераховуються не пізніше ніж наступного операційного дня після їх зарахування відповідно до визначених законодавством пропорцій на централізовані рахунки Пенсійного фонду України, фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування. Страхові кошти, сплачені за осіб, зазначених в абзацах другому та третьому частини п'ятнадцятої статті 8 цього Закону, акумульовані на окремих централізованих рахунках органів доходів і зборів автоматично перераховуються не**

	<p>пізніше ніж наступного операційного дня після їх зарахування на окремий рахунок Пенсійного фонду для їх спрямування до солідарної системи та недержавних пенсійних фондів у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 12¹. Функції Пенсійного фонду</p> <p>1. Пенсійний фонд відповідно до покладених на нього завдань:</p> <p>1) формує та веде реєстр застрахованих осіб Державного реєстру, здійснює заходи щодо надання інформації з Державного реєстру відповідно до цього Закону;</p> <p>2) взаємодіє в устанвленому законодавством порядку з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, міністерствами, іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами і організаціями та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування;</p> <p>3) здійснює контроль, у тому числі спільно з органами доходів і зборів, за достовірністю відомостей про осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню;</p> <p>4) бере участь в аналізі та прогнозі надходження коштів від сплати єдиного внеску;</p> <p>5) здійснює інші функції, передбачені законодавством.</p>	<p>Стаття 12¹. Функції Пенсійного фонду</p> <p>1. Пенсійний фонд відповідно до покладених на нього завдань:</p> <p>1) формує та веде реєстр застрахованих осіб Державного реєстру, здійснює заходи щодо надання інформації з Державного реєстру відповідно до цього Закону;</p> <p>2) взаємодіє в устанвленому законодавством порядку з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, міністерствами, іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами і організаціями та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування;</p> <p>3) здійснює контроль, у тому числі спільно з органами доходів і зборів, за достовірністю відомостей про осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню;</p> <p>4) бере участь в аналізі та прогнозі надходження коштів від сплати єдиного внеску;</p> <p>4¹) проводить моніторинг виконання платниками норм законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску з метою забезпечення реалізації прав застрахованих осіб на загальнообов'язкове державне соціальне страхування із використанням інформації з Державного реєстру;</p>

<p>5) здійснює інші функції, передбачені законодавством.</p>	<p>Стаття 14¹. Обов'язки Пенсійного фонду та його територіальних органів</p> <p>1. Пенсійний фонд та його територіальні органи зобов'язані:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) надавати на безоплатній основі інформацію з реєстру застрахованих осіб Державного реєстру органам доходів і зборів, фондам загальнообов'язкового державного соціального страхування, органам праці та соціального захисту в порядку, визначеному Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування; 2) забезпечувати своєчасне внесення відомостей до реєстру застрахованих осіб Державного реєстру; 3) здійснювати контроль за достовірністю відомостей, поданих до реєстру застрахованих осіб Державного реєстру; 4) надавати безоплатно на вимогу застрахованих осіб інформацію, що міститься на їх персональних облікових картках у реєстрі застрахованих осіб Державного реєстру; 5) інформувати центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної податкової та митної політики, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з
<p>Стаття 14¹. Обов'язки Пенсійного фонду та його територіальних органів</p> <p>1. Пенсійний фонд та його територіальні органи зобов'язані:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) надавати на безоплатній основі інформацію з реєстру застрахованих осіб Державного реєстру органам доходів і зборів, фондам загальнообов'язкового державного соціального страхування, органам праці та соціального захисту в порядку, визначеному Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування; 2) забезпечувати своєчасне внесення відомостей до реєстру застрахованих осіб Державного реєстру; 3) здійснювати контроль за достовірністю відомостей, поданих до реєстру застрахованих осіб Державного реєстру; 4) надавати безоплатно на вимогу застрахованих осіб інформацію, що міститься на їх персональних облікових картках у реєстрі застрахованих осіб Державного реєстру. 	<p>Стаття 14¹. Обов'язки Пенсійного фонду та його територіальних органів</p> <p>1. Пенсійний фонд та його територіальні органи зобов'язані:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) надавати на безоплатній основі інформацію з реєстру застрахованих осіб Державного реєстру органам доходів і зборів, фондам загальнообов'язкового державного соціального страхування, органам праці та соціального захисту в порядку, визначеному Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування; 2) забезпечувати своєчасне внесення відомостей до реєстру застрахованих осіб Державного реєстру; 3) здійснювати контроль за достовірністю відомостей, поданих до реєстру застрахованих осіб Державного реєстру; 4) надавати безоплатно на вимогу застрахованих осіб інформацію, що міститься на їх персональних облікових картках у реєстрі застрахованих осіб Державного реєстру; 5) інформувати центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної податкової та митної політики, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з

	<p>питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, зайнятість населення, загальнообов'язкове державне соціальне страхування, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, та правоохоронні органи щодо виявлення ознак порушень законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску та законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування до 25 числа кожного місяця;</p> <p>б) інформувати центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, зайнятість населення, загальнообов'язкове державне соціальне страхування, про порушення платниками, зазначеними в частині 2¹ статті 7, законодавства про оплату праці та цього Закону щодо застрахованих осіб, відряджених за межі України.</p>
<p>Стаття 25. Заходи впливу та стягнення</p> <p>1. Рішення, прийняті органами доходів і зборів та органами Пенсійного фонду з питань, що належать до їх компетенції відповідно до цього Закону, є обов'язковими до виконання платниками єдиного внеску, посадовими особами і застрахованими особами.</p> <p>...</p> <p>4. Орган доходів і зборів у порядку, за формою та у строки, встановлені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і</p>	<p>Стаття 25. Заходи впливу та стягнення</p> <p>1. Рішення, прийняті органами доходів і зборів, органами Пенсійного фонду, іншими органами з питань, що належать до їх компетенції відповідно до цього Закону, є обов'язковими до виконання платниками єдиного внеску, посадовими особами і застрахованими особами.</p> <p>...</p> <p>4. Орган доходів і зборів у порядку, за формою та у строки, встановлені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і</p>

митну політику, надсилає платникам єдиного внеску, які мають недоїмку, вимогу про її сплату.

...

Скарга на вимогу про сплату єдиного внеску подається до органу доходів і зборів вищого рівня у письмовій формі протягом десяти календарних днів, що настають за днем отримання платником єдиного внеску вимоги про сплату єдиного внеску, з повідомленням про це органу доходів і зборів, який прийняв вимогу про сплату єдиного внеску.

...

У разі якщо платник єдиного внеску протягом десяти календарних днів з дня надходження вимоги не сплатив зазначені у вимозі суми недоїмки та штрафів разом з нарахованою пенєю, не узгодив вимогу з органом доходів і зборів, не оскаржив вимогу в судовому порядку або не сплатив узгоджену суму недоїмки протягом десяти календарних днів з дня надходження узгодженої вимоги, орган доходів і зборів надсилає в порядку, встановленому законом, до підрозділу державної виконавчої служби вимогу про сплату недоїмки.

митну політику, надсилає платникам єдиного внеску, які мають недоїмку, вимогу про її сплату в паперовому або електронному вигляді.

...

Скарга на вимогу про сплату єдиного внеску подається до органу доходів і зборів вищого рівня у письмовій формі протягом десяти календарних днів, що настають за днем отримання платником єдиного внеску вимоги про сплату єдиного внеску, з повідомленням про це органу доходів і зборів, який прийняв вимогу про сплату єдиного внеску. **Не підлягають оскарженню зобов'язання зі сплати єдиного внеску, самостійно визначені платником.**

...

У разі якщо платник єдиного внеску протягом десяти календарних днів з дня надходження вимоги не сплатив зазначені у вимозі суми недоїмки та штрафів разом з нарахованою пенєю, не узгодив вимогу з органом доходів і зборів, не оскаржив вимогу в судовому порядку або не сплатив узгоджену суму недоїмки протягом десяти календарних днів з дня надходження узгодженої вимоги, орган доходів і зборів надсилає в порядку, встановленому законом, до підрозділу державної виконавчої служби вимогу про сплату недоїмки. **При цьому для платників єдиного внеску – фізичних осіб і керівників платників єдиного внеску – юридичних осіб встановлюються тимчасові обмеження щодо прав виїзду за межі України, керування транспортними засобами, полювання – до погашення заборгованості зі сплати єдиного внеску у повному обсязі у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. При встановленні тимчасових обмежень орган доходів і**

	<p>зборів взаємодіє з органами державної влади відповідно до компетенції в установленому порядку.</p>
<p>Розділ VIII. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ</p>	<p>Розділ VIII. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ</p> <p>7². Платники, які з дня набрання чинності Законом України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо справедливого механізму нарахування єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування” збільшують базу нарахування єдиного внеску в звітному місяці, порівняно з базою нарахування єдиного внеску платника за попередній місяць мають право на списання сум фінансових санкцій (пені та штрафів) на суму підвищення єдиного внеску, а також право на розстрочення сум недоїмки за умови подання протягом року з дня набрання чинності зазначеним Законом відповідних заяв до органу доходів і зборів.</p> <p>Недоїмка, що склалася на дату подання платником заяви про укладення договору про списання сум фінансових санкцій (пені та штрафів) і розстрочення сум недоїмки до відповідного органу доходів і зборів, підлягає розстроченню та сплаті рівними частинами у період, який визначається в договорі, з урахуванням суми недоїмки, але не більше ніж на 60 місяців.</p> <p>Орган доходів і зборів у строк, визначений порядком списання сум фінансових санкцій (пені та штрафів) і розстрочення сум недоїмки, приймає рішення про списання сум фінансових санкцій (пені та штрафів) і розстрочення сум недоїмки та укладає з платником відповідний договір.</p>

	<p>У період дії договору на суму недоїмки, що сплачується, фінансові санкції (пеня та штрафи) не застосовуються.</p> <p>Зазначений договір підлягає достроковому розірванню, якщо платник не сплачує в повному обсязі розстрочені платежі та / або поточні платежі із сплати єдиного внеску.</p> <p>Порядок списання сум фінансових санкцій (пені та штрафів) і розстрочення сум недоїмки затверджується Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>... 9⁴. Платники єдиного внеску, визначені статтею 4 Закону України “Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”, які перебувають на обліку в органах доходів і зборів, розташованих на території населених пунктів, визначених переліком, зазначеним у статті 2 Закону України “Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції”, де проводилася антитерористична операція, розпочата відповідно до Указу Президента України “Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року “Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України” від 14 квітня 2014 року № 405/2014, звільнюються від виконання своїх обов’язків, визначених частиною другою статті 6 Закону України “Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”, на період з 14 квітня 2014 року до закінчення антитерористичної операції або військового чи надзвичайного стану.</p> <p>Підставою для такого звільнення є заява платника єдиного внеску, яка подається ним до органу доходів і зборів за основним місцем обліку або за місцем його тимчасового</p>	<p>... 9⁴. Платники єдиного внеску, визначені статтею 4 Закону України “Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”, які перебувають на обліку в органах доходів і зборів, розташованих на території населених пунктів, визначених переліком, зазначеним у статті 2 Закону України “Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції”, де проводилася антитерористична операція, розпочата відповідно до Указу Президента України “Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року “Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України” від 14 квітня 2014 року № 405/2014, звільнюються від виконання своїх обов’язків, визначених частиною другою статті 6 Закону України “Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”, на період з 14 квітня 2014 року до закінчення антитерористичної операції або військового чи надзвичайного стану.</p> <p>Підставою для такого звільнення є заява платника єдиного внеску, яка подається ним до органу доходів і зборів за основним місцем обліку або за місцем його тимчасового</p>

проживання у довільній формі не пізніше тридцяти календарних днів, наступних за днем закінчення антитерористичної операції.

Відповідальність, штрафні та фінансові санкції, передбачені цим Законом за невиконання обов'язків платника єдиного внеску в період з 14 квітня 2014 року до закінчення антитерористичної операції, до платників єдиного внеску, зазначених у цьому пункті, не застосовуються.

~~Недійсна, що виникла у платників єдиного внеску, які перебувають на обліку в органах доходів і зборів, розташованих на території населених пунктів, визначення переліком, зазначеним у статті 2 Закону України "Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції", де проводилася антитерористична операція, розпочата відповідно до Указу Президента України "Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року "Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України" від 14 квітня 2014 року № 405/2014, визнається безнадійною та підлягає списанню в порядку, передбаченому Податковим кодексом України для списання безнадійного податкового боргу.~~

проживання у довільній формі не пізніше тридцяти календарних днів, наступних за днем закінчення антитерористичної операції.

Відповідальність, штрафні та фінансові санкції, передбачені цим Законом за невиконання обов'язків платника єдиного внеску в період з 14 квітня 2014 року до закінчення антитерористичної операції, до платників єдиного внеску, зазначених у цьому пункті, не застосовуються.

Виключено.

Закон України "Про судовий збір"

Стаття 5. Пільги щодо сплати судового збору

1. Від сплати судового збору під час розгляду справи в усіх судових інстанціях звільняються:

...

{Пункт 18 частини першої статті 5 виключено на підставі

Стаття 5. Пільги щодо сплати судового збору

1. Від сплати судового збору під час розгляду справи в усіх судових інстанціях звільняються:

...

{Пункт 18 Пенсійний фонд України та його

<p>Закону № 2147-VIII від 03.10.2017}</p> <p>{Пункт 19 частини першої статті 5 виключено на підставі Закону № 2147-VIII від 03.10.2017}</p> <p>{Пункт 20 частини першої статті 5 виключено на підставі Закону № 2147-VIII від 03.10.2017}</p>	<p>територіальні органи, органи державного соціального страхування України на випадок безробіття, Фонду соціального страхування України, – у справах, пов’язаних із вирішенням питань загальнообов’язкового державного соціального та пенсійного страхування;</p> <p>19) органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим, структурні підрозділи місцевих державних адміністрацій, виконавчі органи міських рад, на які покладено завдання, – у справах, пов’язаних із вирішенням питань соціального захисту населення;</p> <p>20) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, структурні підрозділи виконавчих органів міських рад міст обласного значення та об’єднаних територіальних громад, на які покладено функції із здійснення контролю за додержанням законодавства про працю та зайнятість населення, – у справах, пов’язаних із вирішенням питань праці та зайнятості населення;</p> <p>20¹) Фонд соціального захисту інвалідів та його територіальні відділення, – у справах, пов’язаних із покладеними на нього завданнями;</p>
<p>Закон України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв’язку з проведенням адміністративної реформи”</p>	

<p>II. Прикінцеві положення</p> <p>... 3. Процедури адміністрування, які здійснюють органи доходів і зборів, встановлені цим Законом, поширюються на періоди до набрання чинності цим Законом. Заходи адміністрування органами доходів і зборів здійснюються не раніше дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Податкового кодексу України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи".</p> <p>Виключити.</p>	<p>II. Прикінцеві положення</p> <p>... 3. Процедури адміністрування, які здійснюють органи доходів і зборів, встановлені цим Законом, поширюються на періоди до набрання чинності цим Законом. Заходи адміністрування органами доходів і зборів здійснюються не раніше дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Податкового кодексу України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи".</p> <p>Органи Пенсійного фонду України предбачують адмініструвати єдиний внесок у частині завершення процедур такого адміністрування.</p>
<p>Закон України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування"</p> <p>Стаття 24. Розмір допомоги по тимчасовій непрацездатності</p> <p>... 2. Сума допомоги по тимчасовій непрацездатності (включаючи догляд за хворою дитиною або хворим членом сім'ї) в розрахунку на місяць не повинна перевищувати розміру максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, на яку нараховується загальний розмір єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та з якої сплачувалися страхові внески до Фонду</p>	<p>Закон України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування"</p> <p>Стаття 24. Розмір допомоги по тимчасовій непрацездатності</p> <p>... 2. Сума допомоги по тимчасовій непрацездатності (включаючи догляд за хворою дитиною або хворим членом сім'ї) в розрахунку на місяць не повинна перевищувати розміру максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, з якої сплачувалися страхові внески до Фонду.</p>
<p>Стаття 26. Розмір допомоги по вагітності та пологах</p> <p>... 2. Сума допомоги по вагітності та пологах у розрахунку</p>	<p>Стаття 26. Розмір допомоги по вагітності та пологах</p> <p>... 2. Сума допомоги по вагітності та пологах у розрахунку на</p>

місяць не повинна перевищувати розміру максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, з якої сплачувалися страхові внески до Фонду, та не може бути меншою за розмір допомоги, обчислений із мінімальної заробітної плати, встановленої на час настання страхового випадку.

на місяць не повинна перевищувати розміру максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, на яку нараховується загальний розмір єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та з якої сплачувалися страхові внески до Фонду, та не може бути меншою за розмір допомоги, обчислений із мінімальної заробітної плати, встановленої на час настання страхового випадку.

Закон України "Про виконавче провадження"

Стаття 3. Рішення, що підлягають примусовому виконанню. Виконавчі документи

1. Відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню рішення на підставі таких виконавчих документів:

...

10) вимог про сплату боргу (недоїмки) з єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок);

11) вимог територіальних органів Пенсійного фонду про відшкодування фактичних витрат на виплату і доставку пільгових пенсій.

Стаття 18. Обов'язки і права виконавців, обов'язковість вимог виконавців

3. Виконавець під час здійснення виконавчого провадження має право:

...

Стаття 18. Обов'язки і права виконавців, обов'язковість вимог виконавців

3. Виконавець під час здійснення виконавчого провадження має право:

...

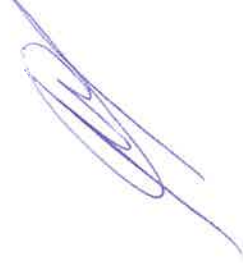
<p><i>19) у разі ухилення боржника від виконання зобов'язань, покладених на нього рішенням, звертатися до суду, за встановленням тимчасового обмеження у праві виїзду боржника - фізичної особи за межі України до виконання зобов'язань за рішенням або погашення заборгованості за рішеннями про стягнення періодичних платежів;</i></p>	<p>19) у разі ухилення боржника від виконання зобов'язань, покладених на нього рішенням, встановлювати тимчасове обмеження у праві виїзду боржника - фізичної особи чи керівника боржника - юридичної особи за межі України до виконання зобов'язань за рішенням або погашення заборгованості за рішеннями про стягнення періодичних платежів та/або вимог про сплату недоїмки з єдиного внеску;</p>
<p>Стаття 46. Черговість задоволення вимог стягувачів у разі недостатності стягнутої суми для задоволення вимог стягувачів</p> <p>1. У разі якщо під час розподілу грошових сум у випадку, передбаченому пунктом 3 частини першої статті 45 цього Закону, стягнутої суми недостатньо для задоволення вимог стягувачів за виконавчими документами, кошти розподіляються виконавцем між стягувачами в такій черговості:</p> <p>1) у першу чергу задовольняються забезпечені заставою вимоги щодо стягнення з вартості заставленого майна;</p> <p>2) у другу чергу задовольняються вимоги щодо стягнення аліментів, відшкодування збитків та шкоди, завданих внаслідок кримінального або адміністративного правопорушення, каліцтва або іншого ушкодження здоров'я, а також у зв'язку із втратою годувальника;</p> <p>3) у третю чергу задовольняються вимоги працівників, пов'язані з трудовими правовідносинами;</p> <p>4) у четверту чергу задовольняються вимоги <i>стягувачів за загальнообов'язковим державним страхуванням, вимоги щодо збору на обов'язкове державне пенсійне</i></p>	<p>Стаття 46. Черговість задоволення вимог стягувачів у разі недостатності стягнутої суми для задоволення вимог стягувачів</p> <p>1. У разі якщо під час розподілу грошових сум у випадку, передбаченому пунктом 3 частини першої статті 45 цього Закону, стягнутої суми недостатньо для задоволення вимог стягувачів за виконавчими документами, кошти розподіляються виконавцем між стягувачами в такій черговості:</p> <p>1) у першу чергу задовольняються забезпечені заставою вимоги щодо стягнення з вартості заставленого майна;</p> <p>2) у другу чергу задовольняються вимоги щодо стягнення аліментів, відшкодування збитків та шкоди, завданих внаслідок кримінального або адміністративного правопорушення, каліцтва або іншого ушкодження здоров'я, а також у зв'язку із втратою годувальника;</p> <p>3) у третю чергу задовольняються вимоги працівників, пов'язані з трудовими правовідносинами, а також вимоги стягувачів за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням і щодо єдиного внеску;</p> <p>4) у четверту чергу задовольняються вимоги щодо збору</p>

<p>страхування, страхових внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та вимоги щодо податків та інших платежів до бюджету;</p> <p>5) у п'яту чергу задовольняються всі інші вимоги.</p>	<p>на обов'язкове державне пенсійне страхування та вимоги щодо податків та інших платежів до бюджету;</p> <p>5) у п'яту чергу задовольняються всі інші вимоги.</p>
<p>Стаття 76¹. Відповідальність за невиконання державним виконавцем вимог закону.</p> <p>1. За несвоєчасне відкриття виконавчих проваджень зі стягнення заборгованості з єдиного внеску до державних виконавців застосовується адміністративна відповідальність, передбачена законодавством.</p>	<p>Стаття 76¹. Відповідальність за невиконання державним виконавцем вимог закону.</p> <p>1. За несвоєчасне відкриття виконавчих проваджень зі стягнення заборгованості з єдиного внеску до державних виконавців застосовується адміністративна відповідальність, передбачена законодавством.</p>
<p>II. Прикінцеві та перехідні положення.</p> <p>1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2019 року.</p> <p>2. Кабінету Міністрів України:</p> <p>у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:</p> <p>привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;</p> <p>забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;</p> <p>забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.</p>	<p>II. Прикінцеві та перехідні положення.</p> <p>1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2019 року.</p> <p>2. Кабінету Міністрів України:</p> <p>у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:</p> <p>привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;</p> <p>забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;</p> <p>забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.</p>

Заступник Міністра соціальної
політики України

Б. Давидюк 2018 р.

М. Шамбір

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту Закону України

„Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо справедливого механізму нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування”

Мета: удосконалення функціонування системи загальнообов'язкового державного соціального та пенсійного страхування, підвищення якості адміністрування та дисципліни сплати єдиного внеску.

1. Підстава розроблення проекту акта

Проект акта розроблено відповідно до Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 03 квітня 2017 р. № 275-р.

2. Обґрунтування необхідності прийняття закону

Пунктом 11 розділу III Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р визначено пріоритет щодо Створення справедливої системи пенсійного страхування. Суть підходу, який зокрема пропонується реалізувати в середньостроковій перспективі в рамках цього пріоритету полягає у підвищенні якості адміністрування та дисципліни сплати єдиного внеску, розширенні охоплення пенсійним страхуванням зайнятого населення, посилення страхових принципів у призначенні пенсій з урахуванням заробітку і страхового стажу. Проект акта розроблено для реалізації визначених середньострокових пріоритетів на основі вказаних підходів.

3. Суть проекту акта

Проектом акта передбачається:

заміна відшкодування пільгових пенсій сплатою підвищеного розміру єдиного соціального внеску;

визначення механізму розстрочення витрат на виплату і доставку пільгових пенсій, які не були вчасно відшкодовані Пенсійному фонду України, а також суми недоїмки з єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок);

запровадження з 1 січня 2019 року регресивної шкали, що передбачає зменшення відсотку сплати єдиного внеску, якщо база його нарахування перевищує 25 розмірів мінімальної заробітної плати;

визначення для професій (посад) керівників підприємств, установ та організацій, менеджерів (управителів) мінімального розміру ставок (окладів) у розмірі не менше за подвійний розмір прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на 1 січня календарного року;

повернення Пенсійному фонду України, органам соціального захисту населення, фондам соціального страхування та фонду соціального захисту інвалідів пільг щодо сплати судового збору;

визначення адміністративної та кримінальної відповідальності, а також обмежень за порушення порядку сплати або несплату єдиного внеску.

4. Правові аспекти

У даній сфері правового регулювання діють: Конституція України, Кодекс законів про працю України, Кодекс України про адміністративні правопорушення, Кримінальний кодекс України, закони України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб”, „Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом”, „Про оплату праці”, „Про збір на обов’язкове державне пенсійне страхування”, „Про платіжні системи та переказ коштів в Україні”, „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, „Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”, „Про судовий збір”, „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв’язку з проведенням адміністративної реформи”, „Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування”, „Про виконавче провадження”.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація проекту акта не потребуватиме додаткових видатків із Державного бюджету України, сприятиме збалансуванню бюджету Пенсійного фонду та наповненню бюджетів фондів загальнообов’язкового державного соціального страхування.

6. Прогноз впливу

Реалізація акта створить умови для запровадження справедливого підходу до сплати єдиного внеску, зменшення дефіциту бюджету Пенсійного фонду України, збільшення дохідної частини фондів загальнообов’язкового соціального страхування, що як наслідок сприятиме підвищенню рівнів матеріального забезпечення та якості наданих послуг за загальнообов’язковим державним соціальним страхуванням.

За предметом правового регулювання проект акта не матиме відповідного впливу на: ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб’єктів господарювання, громадян і держави; розвиток регіонів; ринок праці, громадське здоров’я; екологію та навколишнє природне середовище.

7. Позиція заінтересованих сторін

Проект акта стосується соціально-трудової сфери та потребує проведення консультацій із Спільним представницьким органом репрезентативних всеукраїнських об’єднань профспілок на національному рівні, Спільним представницьким органом сторони роботодавців на національному рівні, Конфедерацією роботодавців України.

Реалізація акта матиме вплив на інтереси застрахованих осіб та роботодавців (страхувальників).

Проект акта не стосується питань функціонування місцевого самоврядування, прав та інтересів територіальних громад, місцевого та регіонального розвитку.

Проект акта не стосується сфери наукової та науково-технічної діяльності.

8. Громадське обговорення

Проект акта буде розміщено на офіційному сайті Мінсоцполітики: www.msp.gov.ua для громадського обговорення.

9. Позиція заінтересованих органів

Проект акта потребує погодження із Міністерством фінансів України, Міністерством економічного розвитку і торгівлі України, Державною фіскальною службою України, Пенсійним фондом України.

10. Правова експертиза

Проект акта потребує проведення правової експертизи.

11. Запобігання дискримінації

У проекті акта відсутні положення, що містять ознаки дискримінації. Проект акта не потребує проведення громадської антидискримінаційної експертизи.

12. Запобігання корупції

У проекті акта відсутні правила і процедури, які містять ризики вчинення корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією. Проект акта не потребує проведення громадської антикорупційної експертизи..

13. Прогноз результатів

Прийняття проекту акта дозволить забезпечити дотримання принципів цільового та ефективного використання коштів системи загальнообов'язкового державного соціального страхування.

**Заступник Міністра соціальної
політики України**

“5” *лютого* 2018 р.

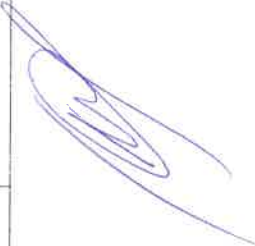

Микола Шамбір

ПРОГНОЗ ВПЛИВУ
реалізації акта на ключові інтереси заінтересованих сторін

Ключовий інтерес	Ключовий інтерес	короткостроковий вплив (до року)	середньостроковий вплив (більше року)	Пояснення
<p>Застраховані особи (близько 13 млн. осіб)</p>	<p>Збільшення заробітної плати (доходу); Розмір матеріального забезпечення і якість послуг за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням співмірні із розмірами відповідних внесків</p>	<p align="center">ПОЗИТИВНО</p>	<p align="center">ПОЗИТИВНО</p>	<p>Запровадження шкали створює економічну мотивацію збільшення заробітної плати працівникам, у яких сума її нараховувань перевищує 15, а з липня 2019 року – 25 мінімальних заробітних плат, пропорційно зменшенню відсотка сплати єдиного внеску. Посилення (зокрема криміналізація діяння), встановлення тимчасових обмежень для відповідальних осіб страхувальника за наявності недоїмки зі сплати єдиного внеску створюють умови, за яких страхувальник зацікавлений сплачувати, ніж ухилятися від сплати єдиного внеску. Вказане надасть змогу збільшити надходження до фондів загальнообов'язкового соціального державного страхування на ___%, зменшити дефіцит Пенсійного фонду України</p>
<p>Роботодавці (близько 3 млн. страхувальників)</p>	<p>Збільшення доходу (для суб'єктів підприємницької діяльності).</p>			<p>Впровадження механізму розстрочення витрат на виплату і доставку пільгових пенсій, які не були вчасно відшкодовані Пенсійному фонду України, а</p>

	Економія коштів (для роботодавців некомерційної сфери).		також суми недоїмки з єдиного внеску, створює для роботодавця можливості оптиміального використання оборотних активів шляхом можливості реструктуризації дебіторської заборгованості за відповідними загальнообов'язковими платежами.
Отримувачі пенсій (близько 11,7 млн. осіб)	Збільшення розміру та вчасна виплата пенсій.	ПОЗИТИВНО	Повернення Пенсійному фонду України, фондам загальнообов'язкового державного соціального страхування пільг щодо сплати судового збору, надає змогу вирішити проблему ведення фондами судово-претензійної роботи, що в свою чергу відкриває можливість відстоювання інтересів застрахованих осіб в судах та акумулювання додаткового фінансового ресурсу для наповнення власних бюджетів за рахунок штрафів та пені, визнаних рішеннями суду. Наповнення бюджетів фондів також сприятиме посилення відповідальності і передбачення заходів впливу щодо відповідальних осіб страхувальників, в яких є недоїмка зі сплати єдиного внеску.

Заступник Міністра соціальної політики України

Микола Шамбір